

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Oplata poczt. niszczona ryczałtem.

ROK XXIV.

SOSNOWIEC, ŚRODA 5 LIPCA 1933 ROKU.

Nr. 183.

Cena egz. 15 gr.

Prenumerata miesięczna w Sosnowcu 3.00 zł.

Prenumerata miesięczna poza Sosnowcem i w Sosnowcu z odnośzeniem do domu 3.50 zł.

PO ZAWARCIU POROZUMIENIA

MIĘDZY PAŃSTWAMI WSCHODNIEMI.

PARYŻ, 4.7. Wieczorna prasa paryska komentuje przychylnie zawarte porozumienie państw wschodnich, o czym donieśliśmy wczoraj.

Jak twierdzi „Paris Soir“, od Bałtyku do morza Czarnego rozciągnęła się sieć pokoju. Jest to zdarzenie pierwszorzędnej wagi, gdyż zawarcie tego porozumienia jest równoznaczne z ogólnym paktem o nieagresji, który podpisał niemal cały wschód europejski.

„Paris Soir“ podkreśla fakt, iż po raz pierwszy ZSRR i Rumunja weszły jednocześnie w określony, wspólny system porozumienia. Należy z tego wnioskować, iż stosunki między temi dwoma państwami, które psuła do pewnego stopnia kwestja Besarabska, uległy znacznej poprawie i że zbliżenie rumuńsko-sowieckie będzie pożytecznym uzupełnieniem zbliżenia polsko-sowieckiego.

PARYŻ, 4.7. Komentując układ państw

Europy wschodniej w sprawie definicji napastnika, „Le Temps“ pisze, że układ ten służy sprawie pokoju, ponieważ przyczynia się do konsolidacji sytuacji Europy wschodniej, do takiego stopnia, do jakiego może to uczynić układ oparty jedynie na dobrej woli i nie przewidującej sankcyj za naruszenie przyjętych postanowień.

Fakt, że układ taki wogóle mógł być

zrealizowany, że Rumunja stanęła wraz z Polską obok Sowieców i Turcji, wskazuje na pomyślny zwrot w dziedzinie wznowienia normalnych stosunków pomiędzy Bukaresztem a Moskwą. Ponieważ omawiana konwencja będzie niewątpliwie otwarta dla innych państw, można uważać, że zawarcie tego układu jest zaczątkiem skutecznej współpracy państw Europy wschodniej nad konsoli-

dacją pokoju w tej części świata.

BERLIN, 4.7. Większość prasy porannej ogranicza się tylko do ogłoszenia samych wiadomości o parafowaniu w Londynie paktu wschodnio-europejskiego oraz zapowiedzi rychłego zawarcia paktu o nieagresji między ZSRR a państwami Małej Ententy.

„Boersen Ztg.“ zżyma się, przytaczając w tytule słowa: Francuskie sieci pokojowe od Bałtyku do morza Czarnego. Wprawdzie Rosja, zdaniem dziennika, narazie odnosi największe korzyści, ale właściwy zysk przypada Francji, która spodziewa się w ten sposób umocnić system wersalski.

ZAWARCIE UKŁADU

państw Małej Ententy i Turcji.

LONDYN, 4.7. (Tel. wł.) Dziś został zawarty układ, definiujący pojęcie napastnika według tekstu Politisa, także między państwami Małej Ententy: Jugo-

slawją, Czechosłowacją i Rumunją oraz Turcją. W ten sposób Rumunja po raz drugi położyła swój podpis pod układem.

Organ hitlerowski o wizycie

dr. Rauschninga w Warszawie.

BERLIN, 4.7. Organ hitlerowski „Voelkischer Beobachter“, pisząc o wizycie dra Rauschninga w Warszawie, zaznacza, że wizyta ta stać się może wstępem do nowego rozdziału historii stosunków polsko-gdańskich. Droga do tego prowadzi, zdaniem dziennika, tylko przez lojalne wypełnianie umów, normujących stosunki między Gdańskiem a Polską.

Powołując się na orzeczenia Rady Ligi, jako na dowód dotychczasowego spełnienia przez Gdańsk przyjętych przezeń zobowiązań, organ hitlerowców oświadcza w tym punkcie: „nie może istnieć żadna różnica poglądów między obecnymi a dawnymi rządami, a jedynym miernikiem są tu prawa i konieczności życiowe Gdańska“.

Uruchomienie kopalni

DONNERSMARKA.

KATOWICE, 4.7. (Tel. wł.) Wojew Grażyński przyjął dziś Donnersmarka. Następnym tej wizyty będzie uruchomienie od poniedziałku kopalni węgla, należących do Donnersmarka.

Tylko partja Hitlera

POZOSTAJE W NIEMCZECH.

BERLIN, 4.7. (Tel. wł.) We wtorek została rozwiązana niemiecka partja ludowa. We środę ma być rozwiązane centrum.

Karol Radek

PRZYBYWA DO POLSKI.

WARSZAWA, 4.7. (Tel. wł.) 6 b.m. przyjeżdża do Polski Karol Radek, główny publicysta moskiewski. Jest to rewizyta wizyty p. Miedzińskiego, który swego czasu bawił w Moskwie. Jesienią spodziewany jest przyjazd do Polski wycieczki dziennikarzy sowieckich.

ROOSEVELT WYPOWIEDZIAŁ WOJNĘ

WSZYSTKIM WALUTOM ŚWIATA.

LONDYN, 4.7. Konferencja przeżyła w ciągu dnia wczorajszego silny wstrząs nerwowy, po którym już niewątpliwie nie wróci do swej początkowej równowagi dostojnej damy, bardzo gadatliwej i nerwowej, lecz dbalej o pozory. Wstrząs wczorajszy był tak silny, że w rozgłaszczowaniu zapomniano nawet o dobrym tonie. Gmach konferencji rozbrzmiewał głośnie rozmowami, delegaci gorąco gestykulowali i wypalili dwa razy więcej papierosów i cygar, niż normalnie.

Przyczyną tego zamieszania był oczywiście prezydent Roosevelt, który w sposób kategoriyczny i wręcz nawet brutalny odrzucił wszelki udział Ameryki w deklaracji stabilizacyjnej.

Wobec tego stanowiska Roosevelta, który nie tylko, że odmówił stabilizacji dolara, lecz wysunął zasadę płynności walut, jako stałego regulatora cen, dalsze losy konferencji na obecnych jej zasadach są wątpliwe. Oczywiście Mac Donald nie puści delegatów bez uratowania pozorów jakimś ogólnikowemi uchwałami, w rzeczywistości jednak konferencja straciła już stały grunt pod nogami i rację swego bytu. Oświadczenie prezydenta Roosevelta odbiło się na giełdzie gwałtownym spadkiem dolara.

WRAŻENIE WE FRANCJI.

PARYŻ, 4.7. Prezydent Roosevelt wypowiada wojnę wszystkim walutom świata — temi słowy określa „Journal“ orędzie amerykańskie, kładące kres nadziejom ustabilizowania walut anglo-saskich. Odpowiedź Roosevelta zredagowana w tonie brutalnym, prawie rozkazującym, i zawierająca postanowienia prawie nieodwołalne, wywołała we wszystkich delegacjach wrażenie w równym stopniu o

Wobec tego stanowiska Roosevelta, który nie tylko, że odmówił stabilizacji dolara, lecz wysunął zasadę płynności walut, jako stałego regulatora cen, dalsze losy konferencji na obecnych jej zasadach są wątpliwe. Oczywiście Mac Donald nie puści delegatów bez uratowania pozorów jakimś ogólnikowemi uchwałami, w rzeczywistości jednak konferencja straciła już stały grunt pod nogami i rację swego bytu. Oświadczenie prezydenta Roosevelta odbiło się na giełdzie gwałtownym spadkiem dolara.

Wobec tego stanowiska Roosevelta, który nie tylko, że odmówił stabilizacji dolara, lecz wysunął zasadę płynności walut, jako stałego regulatora cen, dalsze losy konferencji na obecnych jej zasadach są wątpliwe. Oczywiście Mac Donald nie puści delegatów bez uratowania pozorów jakimś ogólnikowemi uchwałami, w rzeczywistości jednak konferencja straciła już stały grunt pod nogami i rację swego bytu. Oświadczenie prezydenta Roosevelta odbiło się na giełdzie gwałtownym spadkiem dolara.

Wobec tego stanowiska Roosevelta, który nie tylko, że odmówił stabilizacji dolara, lecz wysunął zasadę płynności walut, jako stałego regulatora cen, dalsze losy konferencji na obecnych jej zasadach są wątpliwe. Oczywiście Mac Donald nie puści delegatów bez uratowania pozorów jakimś ogólnikowemi uchwałami, w rzeczywistości jednak konferencja straciła już stały grunt pod nogami i rację swego bytu. Oświadczenie prezydenta Roosevelta odbiło się na giełdzie gwałtownym spadkiem dolara.

Wobec tego stanowiska Roosevelta, który nie tylko, że odmówił stabilizacji dolara, lecz wysunął zasadę płynności walut, jako stałego regulatora cen, dalsze losy konferencji na obecnych jej zasadach są wątpliwe. Oczywiście Mac Donald nie puści delegatów bez uratowania pozorów jakimś ogólnikowemi uchwałami, w rzeczywistości jednak konferencja straciła już stały grunt pod nogami i rację swego bytu. Oświadczenie prezydenta Roosevelta odbiło się na giełdzie gwałtownym spadkiem dolara.

Wobec tego stanowiska Roosevelta, który nie tylko, że odmówił stabilizacji dolara, lecz wysunął zasadę płynności walut, jako stałego regulatora cen, dalsze losy konferencji na obecnych jej zasadach są wątpliwe. Oczywiście Mac Donald nie puści delegatów bez uratowania pozorów jakimś ogólnikowemi uchwałami, w rzeczywistości jednak konferencja straciła już stały grunt pod nogami i rację swego bytu. Oświadczenie prezydenta Roosevelta odbiło się na giełdzie gwałtownym spadkiem dolara.

Wobec tego stanowiska Roosevelta, który nie tylko, że odmówił stabilizacji dolara, lecz wysunął zasadę płynności walut, jako stałego regulatora cen, dalsze losy konferencji na obecnych jej zasadach są wątpliwe. Oczywiście Mac Donald nie puści delegatów bez uratowania pozorów jakimś ogólnikowemi uchwałami, w rzeczywistości jednak konferencja straciła już stały grunt pod nogami i rację swego bytu. Oświadczenie prezydenta Roosevelta odbiło się na giełdzie gwałtownym spadkiem dolara.

Bainville w „Liberte“ twierdzi, że teorie amerykańskie grożą ruiną finansową światu całemu i że spodziewać się należy w całym szeregu krajów zaburzeń w dziedzinie gospodarczej i finansowej. Zapewne dlatego wszystkie komisje i podkomisje obradujące w Londynie przerywały natychmiast prace a blok państw, broniących parytetu złota (Francja, Włochy, Belgia, Szwajcaria, Holandia i Polska) opublikował natychmiast rezolucję utrzymywaną dotychczas w tajemnicy, że tylko stała waluta oparta na złocie jest w stanie odbudować kredyt oraz gospodarkę i finanse i zalecają swym bankom emisyjnym ażeby zachowały między sobą kontakt i broniły swych walut z maksymalną skutecznością.

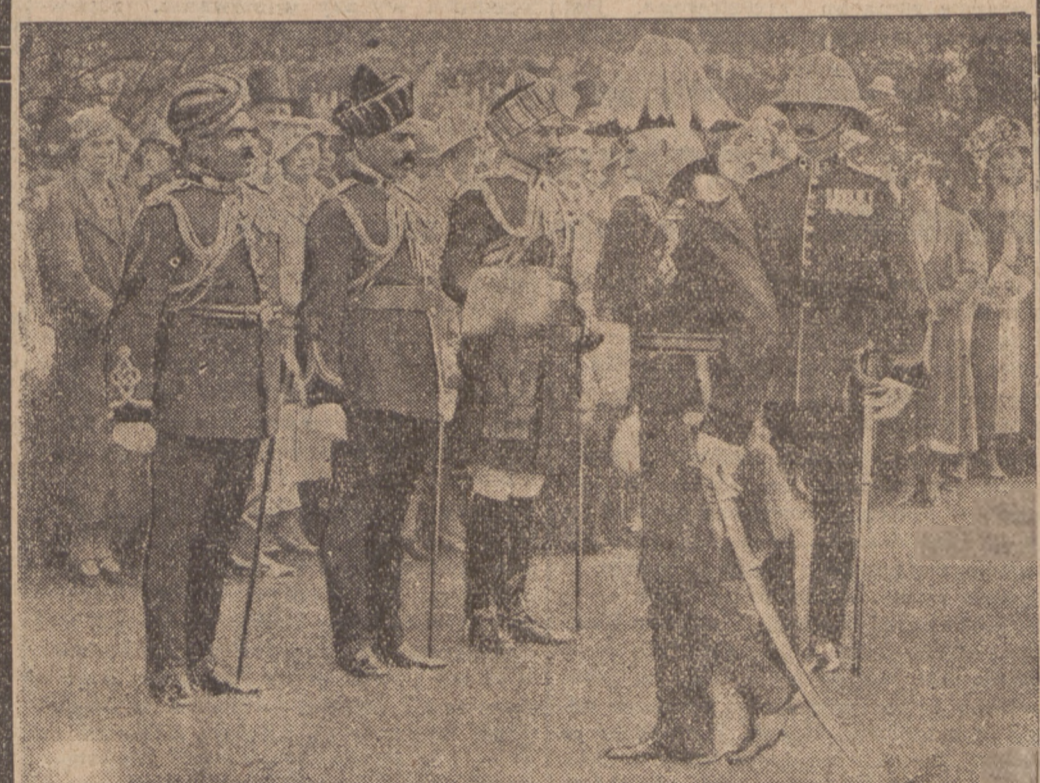
W kuluarach izby wyrażano jednoznacznie przekonanie, że konferencję należy natychmiast zamknąć, gdyż dalsze jej istnienie jest szkodliwe i groźne dla wszystkich. Podobno sam prezydent Roosevelt jest za odroczeniem konferencji a Mac Donald robi wrażenie rozbitka, szukającego rozpaczliwie deski ratunku.

ROZSTRZYGAJĄCE DNI.

LONDYN, 4.7. (Tel. wł.) Dziś lub jutro nastąpią decyzje co do dalszego losu konferencji gospodarczej. Przed uczestnikami konferencji stoją trzy alternatywy: albo zupełne zawieszenie obrad, albo ich ograniczenie, lub też odroczenie konferencji aż do czasu ustabilizowania się walut.

WYJAZD LITWINOWA.

LONDYN, 4.7. (Tel. wł.) Sowiecki komisarz spraw zagranicznych Litwinow opuszcza jutro Londyn i uda się do Wiednia, gdzie się podda kuracji i gdzie zamierza odbyć z kanclerzem Dollfussem szereg konferencji.

INSPEKCJA OFICERÓW INDYJSKICH.

Książę Commaucht podczas przeglądu indyjskich oficerów, pełniących służbę u boku króla angielskiego.

Fatalna niepogoda nad Atlantykiem

wstrzymała dalszy lot eskadry włoskiej.

LONDYN, 4.7. — Fatalne warunki atmosferyczne, jakie zapawały nad północną częścią Atlantyku wstrzymały i dziś start eskadry włoskiej do dalszego lotu w kierunku Islandji.

Od północy ciągnie fala deszczu i mgły, zakrywająca zupełnie horyzont. W tych warunkach lat musiałby odbywać się na ślepo jedynie przy pomocy instrumentów nawigacyjnych.

Lot tego rodzaju na ciężkich samolotach bombardowanych, obciążonych znacznie dużymi zapasami materiałów pędnych, jest bardzo niebezpieczny.

Eskadrze włoskiej zależy w równej mierze na ustaleniu rekordu przelotu z Rzymu do Chicago, jak i na przeleceniu tej trasy możliwie bez wypadków. Jest to bowiem lat propagandowy lotnictwa włoskiego.

Start odbyć się miał w poniedziałek rano. Gen. Balbo odłożył go jednak do dziś rana. We wczesnych godzinach stało się wiadome, że kierownictwo eskadry włoskiej nie decyduje się wydać rozkazu odlotu, bowiem biuletyny meteorologiczne przyniosły w dalszym ciągu niezbyt pocieszające wiadomości.

Według planu powziętego w Rzymie start eskadry z Londonderry do Reykja ilku na Islandji nastąpić miał już w niedzielę popołudniu. Musiano go odłożyć ponieważ zabrakło benzyny, a potrzebni do przezwyciężenia jej robotnicy transportowi odmówili pracy, motywując odmowę żądaniem podwyższonego dodatku niedzielnego.

Po katastrofie hydroplanu Nr. 17 w której zginął mechanik Quintavalle, eskadra liczy nadal 24 aparaty, ponieważ włączony został do niej hydroplan rezerwowo Nr. 25.

Winę katastrofy wodnosamolotu Nr. 17 ponosi pilot, choć jest on usprawiedliwiony częściowo trudnością wodowania wobec wielkiej fali, jaka powstała od uderzeń o wodę pływaków 16 poprzednich maszyn. Pilot nie potrafił obliczyć krótkiej, lecz zdradzieckiej fali, jaka podpłynęła w chwili sadzania maszyny na wodzie i zbyt głęboko zanurzył pływaki.

Zahamowany zbyt szybko hydroplan zanurzył się przedtem i wyrzucił pływaki do góry.

Siła uderzenia była tak wielka, że

B. kanclerz niemiecki W SKRAJNEJ NĘDZY.

WIEN, 4.7. Pierwszy kanclerz republikańskich Niemiec i wybitny przywódca niemieckiej socjaldemokracji, Filip Scheidemann, postanowił osiedlić się na stałe w Pradze.

Jak wiadomo, Scheidemann, któremu rząd hitlerowski odebrał emeryturę, pobiera zasiłki jako bezrobotny zecer.

Hitlera nie bij NAWET KIJEM.

BERLIN, 4.7. — Adjutantura kanclerza Hitlera wydała zakaz obrzucania samochodu kanclerza Hitlera kwiatami podczas uroczystych przejazdów. W ostatnim bowiem czasie wydarzył się wypadek porażenia osób, towarzyszących kanclerzowi Hitlerowi w samochodzie przez bukiety obwiązane drutami.

Matuszka WYDANY WĘGROM.

WIEN, 4.7. — Bohater głośnego procesu, zamachowiec kolejowy, Matuszka, który był sprawcą kilku katastrof kolejowych, został obecnie z Wiednia odtransportowany do Węgier, gdzie wydany zostanie na niego wyrok za spowodowanie katastrofy kolejowej pod Budapesztem.

Po ogłoszeniu wyroku Matuszka odstawiowy zostanie zpowrotem do Wiednia.

na wszystkie strony rozleciały się drzazgi z pływaków rozstrzaskanych tak, jakby uderzyły o twardą ziemię.

Ponadto w Londonderry uległ wczoraj rano uszkodzeniu hydroplan dołódecy eskadry gen. Balbo.

Przejeżdżająca motorówka rzuc-

na została przez fale, spowodowane przejazdem okrętu, tak silnie na stojący hydroplan, że w jednym z pływaków utworzyła się dziura.

Uszkodzenie dało się jednak wkrótce naprawić.

Sowiety przeciw ukraińcom z Małopolski Wschodniej.

MOSKWA, 4.7. Sekretarz ukraińskiej partii komunistycznej Postyszew wygłosił na posiedzeniu charkowskiej organizacji partyjnej wielką mowę, skierowaną przeciwko nacjonalistom ukraińskim, a zwłaszcza przeciwko emigrantom komunistom z Małopolski Wschodniej, określając ich jako „petlurowców i szpiegów“.

Według Postyszewa, opozycjoniści ukraińscy, grupujący się swego czasu dookoła Szumskiego, nie zostali całkowicie zlikwidowani i liczni agenci pozostali w aparacie ukraińskiego komisariatu ludowego oświaty, a także w szeregu agend komisariatów rolnictwa na wsi, przy-

czem, według oświadczeń Postyszewa, mieli oni wywierać przełożony wpływ na swych towarzyszy partyjnych.

Mówca szczególnie ostro potępił komunistów ukraińskich, protestujących przeciwko represjom, stosowanym wobec nacjonalistów i komentujących je, jako początek akcji rusyfikacyjnej na Ukrainie. Jak wynika z mowy Postyszewa, protesty napływały od komunistów, zajmujących bardzo wybitne stanowiska m. in. od b. sekretarza moldawskiej partii komunistycznej, Sinki. Mówca długo rozwodził się pozatem na temat „protestujących milcząc“.

Hitlerowcy rosyjscy demonstrują Marsz na Kreml — ale w Berlinie.

BERLIN, 4.7. W niedzielę odbył się pierwszy obchód rosyjskich narodowych socjalistów przy udziale 12 tysięcy uczestników.

Przemówienie w językach rosyjskim i niemieckim wygłosił przywódca rosyjskich narodowych socjalistów, A. Swetozarow, który protestował przeciw rękomej zdradzie mocarstw aljanckich i wydzianiu na łup Rosji „międzynarodowemu żydostwu“.

Narodowi socjaliści rosyjscy — oświadczył mówca — nie przestaną walczyć, dopóki Rosja nie zostanie oswojona z

pod jarzma, pod jakim się obecnie znajduje.

Swetozarow zwrócił się do emigrantów rosyjskich z wezwaniem, aby poszli drogą wskazaną przez Hitlera.

Kulminacyjnym punktem obchodu była alegoryczna scena, przedstawiająca niemiecki oddział szturmowy ze sztandarem, maszerujący przed bramą brandenburską, oraz oddział rosyjskich narodowych socjalistów z wzorowanym na fładze hitlerowskiej sztandarem z miebieską swastyką, defilujący przed Kremlem.

VON PAPEN W WATYKANIE.

PARYŻ, 4.7. Korespondent „Le Rempart“ donosi, iż von Papen i sekretarjat stanu przy Watykanie doszli do ostatecznego porozumienia w sprawie konkordatu.

Uzgodniony tekst konkordatu został już podobno przesłany do aprobaty rządu Rzeszy i natychmiast, po otrzymaniu odpowiedzi, ma być parafowany.

Konkordatu trzymane są narazie w tajemnicy. Rozciągać się on ma w każdym razie na Bawarię i b. księstwo Badenii. Konkordat przewiduje zakaz zajmowania się polityką przez kler niemiecki.

Watykan otrzymał za to pewne gwarancje, dotyczące wychowania młodzieży.

ZAMACH W TOKIO NA SOWIECKIEGO DYPLOMATĘ.

MOSKWA, 4.7. Tass donosi z Tokio: Wczoraj rano dokonano w Tokio zamachu na przedstawiciela handlowego ZSRR w Japonii, Kolsetowa.

Sprawcę zamachu aresztowano. Jest nim przewodniczący organizacji reakcyjnej Kakumeisio.

Wkrótce po zamachu dyrektor proto-

kółu dyplomatycznego min. spraw zagr. Minati złożył wizytę ambasadorowi sowieckiemu Jureniewowi i wyraził mu w imieniu ministra Utsidy i wiceministra Sigemitsu wyrazy ubolewania, zapewniając zarazem, że rząd japoński przeprowadzi jaknajsurowsze śledztwo i zawiadomi ambasadora o jego wynikach.

Jutro podobno pogoda Deszcze dotąd nie zaszkodziły rolnikom.

Po deszczowym czerwcu, który dał się we znaki szczególnie tym, którzy na ten miesiąc wzięli udopy, lipiec też nie reprezentuje się ładnie: znowu oglądamy niebo zasepione a od czasu do czasu popada deszczyk.

Niepogoda, trwająca oddawna, spowodowała już pogłoski o zagrożeniu urodzajów w Polsce. Na szczęście pogłoski te nie są uzasadnione. Zboża ozime przedstawiają się zupełnie niezłe a opinje, że dopisała słońca, a zarwie sian — są chwilowo przedwczesne. W okresie kwitnienia zbóż, słońce wprawdzie nie dopisywało, ale jeszcze takie deszcze, jakie mieliśmy w czerwcu nie są uważane za szkodliwe. Gorzej jest trochę ze zbożami jaremi: wiosenna susza i chłody nie sprzyjały wzrostowi tych zbóż i dlatego odznaczają się one słabą słomą.

Wzrost okopowizn — jak kartofle i buraki — jest zupełnie normalny i tylko

jedno martwi wielu rolników: urodzaju na owies nie będzie.

Teraz rolnik oczekuje pogody. Wprawdzie sprzęt ziób w tym roku będzie z powodu chłódów znacznie opóźniony i rozpoczęcie się dopiero w drugiej połowie lipca, ale pogoda już i teraz jest potrzebna.

Obecny wzrost zachmurzenia i deszcze spowodowane zostały nowym napływem mas willgotnego i chłodnego powietrza polarnego, które spływa po wschodniej powierzchni wyżu barometrycznego, nadciągającego do nas z Europy Zachodniej. Wzrost ten powoduje na Zachodzie pogodę słoneczną i upalną, zwłaszcza w Anglii, gdzie temperatura dzisiaj dochodzi do 30 st. i w północnej Francji. Posuwając się ku nam wzrost ogarnie w tych dniach swym wpływem Polskę, a więc doczekamy się pogody słonecznej i nader ciepłej. I to może już być...

Paderewski obywatel HONOROWYM LOZANNY.

BERNO, 4.7. W sobotę 8 bm. odbędzie się w Lozannie bankiet wydany na cześć Paderewskiego przez władze miasta, z okazji nadania mistrzowi obywatelstwa honorowego Lozanny. Na bankiecie przemawiać będzie prezydent konfederacji szwajcarskiej, Schullhess.

Zgón b. prezydenta ARGENTYNY.

LONDYN, 4.7. Z Buenos Aires donoszą o śmierci b. prezydenta Argentyny, dra Hipolita Irrigoyena. Zmarły liczył lat 80. Powodem śmierci był rak. Irrigoyen należał do najwybitniejszych polityków argentyńskich. Był dwukrotnie prezydentem republiki. Po ogłoszeniu dyktatury Irrigoyen był uwięziony, a następnie wysiedlony z kraju. Irrigoyen był przywódcą stronnictw radykałów i cieszył się ogromną popularnością w całym kraju.

Prof. St. Batowski W AMERYCE.

NOWY JARK, 4.7. Przybył tu parowcem „Pułaski“, znany artysta malarz prof. St. Batowski. Przywiózł on z sobą najnowsze swoje dzieło „Pułaski pod Savannah“. Obraz ten ma być wystawiony na wystawie wszechświatowej w Chicago.

Sukces Jędrzejowskiej W WIMBLEDONIE.

WIMBLEDON, 4.7. (Tel.wł.). Tenisistka polska p. Jędrzejowska zdobyła znaczny sukces, gdyż zakwalifikowana została do ćwierćfinału. Uważane to jest za zaszczyt przez najlepszych tenisistów świata.

NA KANWIE.

Marzenie cioci.

Pan Młecio Zeł wychowany był w zasadach patriarchalnych, wśród których na pierwszym miejscu wybijały się miłość rodziny i posłuszeństwo dla starszych.

A ponieważ pan Młecio liczy sobie dopiero lat 13 i chodzi do szkoły, więc wszystkie chwile wolne od zajęć naukowych, czyli „wagary“ spędza u kochanej cioci, pani Feliksę Ciach.

Cioteczka, zakochana w mądrym siostrzeńcu, który zamiast dusić się w ciasnych murach szkolnych i narażać na dwójce, przybiegał do niej, przyjmowała wagarowicza gościnnie, częstując stale ulubionym jego przysmakiem, zupą pomidorową.

Młody człowiek miał serce przepelnione wdzięcznością i marzył tylko o tym, jakby się odwzajemnić przemiej krawiej. Zwierzył się z tem kiedyś cioci, która odrzekła z prostotą:

— E, tam znowu, Młeciu, miema o czym mówić, te trochę zupy daję ci z dobrego sera, ale gdybyś był nie frajer, mógłbyś u mnie wsunąć czasem i kotlet wieprzowy z kapustą, a także samo coś słodkiego.

Zainterygowany Młecio zaczął się dopytywać, co ma robić, żeby osiągnąć te rozkosze i otrzymał następujące wskazówki:

— W tym domu, gdzie mieszkasz, kochane dziecko, jest knajpa p. B. Widziałam tam kiedyś malorycie siłowe, o którym marzę po nocach. Jakbyś chciał sprawić przyjemność cioci, przyniosłbyś czasem stamtąd jakiś głupek widelce, a inszą znowu razą niepotrzebny nóż. W knajpie te rzeczy się poniewierają, pijane goście nie potrafią ocenić ładnego pilateru, a ja się w tem kocham, bo, jak ci wiadomo, za pomysłowiczki pracowałam kiedyś w pierwszorzędnym hotelu.

Posłuszny siostrzeńiec ucałował ciocię w rączkę i przyrzekł spełnić jej marzenie.

Wkrótce pani Ciach poszła już 12 wymarzonych noży restauracyjnych, 10 widelców, kostiowe rękawiczki p. B., brytaninę do pieczenia drobiu, rożen na szaszłyk po kanakailu, gumową wycieraczkę, nie licząc takich drobiazgów, jak solniczki, grajarki, spluwaczki i t. p.

Mieszkanie pani Ciach wyglądało, jak gabinet w dobrze prowadzonej restauracji.

Na ścianach wisiały napisy „kredytu się nie udziela“ i „Ceny kryzysowe“.

Nawet gazety oprawione były na przepi-

owych kółkach. Młecio przytył dzięki protekcyjnym kotle- tom i to go zgubiło. Kiedy pewnego razu wynosił z zakładu brakujące cioci do łuzina 2 widelce, w ciastem przejściu natknął się na p. B., którego przez nieostrożność ukłócił w prawe udo.

Restaurator bardzo lubił p. Młecia i używał go chętnie na posiłki, ale te widelce zainteresowały go do tego stopnia, że całą sprawę skierował do sądu grodzkiego.

Oskarżyciel publiczny w dłuższym przemówieniu wyjednał dla p. Ciach 6 miesięcy więzienia, dla Młecia zaś nagane i dozór rodziców.

— I jak tu słuchaszyszyszysz!

UNJA AUSTRO - WĘGIERSKA

Bywa „z wielkiej chmury mały deszcz” — bywa też przeciwnie: z małej chmury ulewa, niekiedy z burzą i piorunami.

Podczas gdy zakrojona na wielką, wszechświatową sensację konferencja londyńska odrazu utknęła na martwym punkcie, z którego prawdopodobnie nie uda się jej poruszyć — inny fakt, pozornie drobny, na który narazie nie zwrócono uwagi, rozrasta się i wysuwa na pierwszy plan wydarzenia politycznych. Mamy tu na względzie podróż premiera węgierskiego do Berlina i Wiednia. Jakkolwiek urzędowo wciąż zapewniają, że podróż ta miała na celu jedynie sprawy gospodarcze, dziś już nie ulega wątpliwości, że chodziło tam o sprawy nieskończenie ważniejsze, mianowicie o wykonanie planu obmyślonego przez Mussoliniego już przed dwoma, bodaj laty: restauracji Habsburgów i połączenia Austrii z Węgrami unji osobistą. Plan taki nie może być wykonany bez wiedzy i zgody Niemiec. Otóż podróż Gömbösa miała najprawdopodobniej na celu pozyskanie tej zgody. Dla Hitlera nie była to zapewne zbyt przyjemna propozycja, przekreśla ona bowiem stanowczo plany Anschlussu, ideał jednolitej, wielkiej Rzeszy niemieckiej; jako że Habsburg nie pójdzie pod komendę Berlina, tembardziej Berlina hitlerowskiego.

Restauracja monarchii austriackiej może te same tęsknoty obudzić w poszczególne państwach związkowych Rzeszy, zwłaszcza w Bawarii, no i w końcu stanie się niewątpliwie hasłem do restauracji Hohenzollernów, co byłoby końcem osobistym karjery Hitlera.

W każdym razie nie może się Hitler sprzeciwiać całej tej akcji, gdyż z jednej strony straciłby popularność w Niemczech, z drugiej strony naraziłby się wszechwładzemu Mussolinemu, jedynemu dziś protektorowi Niemiec.

Co się tyczy Austrii i jej obecnego kierownika Dollfussa, walczącego dość skutecznie przeciwko zachłanności hitlerowców, to niewątpliwie powitał on ten plan z entuzjazmem, jako wywiązanie przed widmem Anschlussu.

Węgry w najszerszych swych masach ludowych jak i na szczytach porczymajac od chłopów, kończąc na magnatach, są do szpiku kości usposobieni monarchistycznie, nie posiadając nawet króla, nie znieśli nazwy „królestwa” węgierskiego, zaś tymczasowej głowie państwa Hortyemu nadal tytuł nie prezydenta, jak uczyniły wszystkie państwa republikańskie — ale namiestnika. Węgry niewątpliwie powitają powrót króla z entuzjazmem, tembardziej że widzą w tem zapowiedź powrotu do dawnej potęgi i dawnych... granic.

Pytanie: co zależy Mussolinemu na unji austro - węgierskiej i restauracji Habsburgów? Przedewszystkiem nie chce on dopuścić do Anschlussu, który wytworzyłby bezpośrednią granicę pomiędzy Rzeszą niemiecką a zaanektowaną przez Włochy częścią Tyrolu, co dla Włoch byłoby ustawicznie niebezpieczeństwem. Mała Austria, nawet w połączeniu z Węgrami nie jest straszna dla Włoch, zaś przyszły jej monarcha, Otton przez samą wdzięczność za okazaną mu pomoc przy odzyskaniu tronu swych ojców, zapewne nie odwdzięczy się wszczynając wojnę o zwrot Tyrolu. Z drugiej strony jednak monarchia austro - węgierska byłaby dość silna, by poważnie zagrozić Jugosławii. Wszak dziś już na Węgrzech otwarcie mówią i piszą o stworzeniu wielkiego państwa katolickiego środkowej Europy, składającego się z Austrii, Węgier oraz katolickiej Chorwacji i Sławonii. Godzi się zażądać, że z państwem takim wspólnie działałaby Bułgaria, złączona więzami małżeństwa z domem włoskim i zależna całkowicie od Mussoliniego. W tych warunkach położenie Jugosławii stałoby się wprost tragiczne — a czem właściwie zależy Mussolinie-

mu, jako że Jugosławia jest główną zaporą do opanowania całego wybrzeża Adriatyki.

O Anglii powiadają, iż sprzyja projektom unji austro - węgierskiej i restauracji Habsburgów, jakkolwiek oficjalnie rząd Mac Donalda zapewnia, że o projektach takich nie słyszał.

Nareszcie, co się tyczy Francji, to stanowisko jej nie jest jeszcze wyjaśnione, a sympatje podzielone. Z jednej strony przekreślenie Anschlussu,

chęć zbliżenia do Włoch przemawiają za poparciem planów Mussoliniego — z drugiej strony zobowiązania wobec Małej Ententy, a także obawa utraty własnych wpływów na Bałkanie nakazuje mieć się na baczności. Ostatecznie prawdopodobnie wyjaśni się stanowisko Francji po planowanym zjeździe Daladier'a z Mussolinim.

Ze stanowisko Małej Ententy jest wręcz przeciwne planom unijnym — nie potrzeba chyba wyjaśniać.

Król Jerzy V angielski własnoręcznie zakłada kamień węgielny pod nowy kompleks budynków w uniwersytecie londyńskim.

Imponujący zjazd hallerczyków w stolicy Pomorza.

W Toruniu odbył się imponujący zjazd Hallerczyków. W sobotę 1 bm. o godzinie 19 przybył na Rynek Staromiejski generał Józef Haller witany z żywiołowym entuzjazmem przez ludność miasta. Pomiędzy podwójnym szpalierem żołnierzy błękitnych udał się na wielką salę „Dworu Artusa”, zapewnioną do ostatniego miejsca przez publiczność, która bezustannie manifestowała na cześć generała i jego żołnierzy.

Nastąpiło oficjalne otwarcie zjazdu delegatów Zw. Hallerczyków i zlotu drużyn błękitnych.

Przedewszystkiem witał generała prezes rady miejskiej m. Torunia i marszałek Sejmiku pomorskiego mec. Stefan Michałek, następnie p. poseł Sacha imieniem Stron. Narodowego i „Słowa Pomorskiego”, poseł N. P. R. Pawlak imieniem Sokola i red. W. Madejski im. Zw. Mł. Narodowców.

Następnie zabrał głos p. gen. Józef Haller, który stwierdził, że Hallerczycy zjechali się do Torunia celowo, aby uczcić gród obchodzący 700-lecie swego istnienia.

„Stwierdzamy z całą stanowczością — mówił p. generał — odwieczne prawa narodu polskiego do ziemi pomorskiej i wybrzeża wraz z portem gdańskim, ongiś nam wydartym, z którego nigdy nie zrezygnujemy. Stwierdzamy wolę niezłomną obrony tej polskiej ziemi pomorskiej. Kto sięga po nasze ziemie pomorskie i po Gdańsk polski, ten kwestjonuje wolność i niepodległość Rzeczypospolitej Polskiej, ten szerzy pożogę wojenną.

Naród zawsze liczyć może na nas, swoich żołnierzy”.

Przemówienie swoje zakończył p. generał okrzykiem na cześć Pomorza i Naj. Rzplitej Polskiej.

Trudno opisać entuzjazm jakim przyjęto słowa p. generała. Po zamknięciu zebrania tłumy na Rynku w dalszym ciągu wiwatowały na cześć Błękitnego Wodza.

P. generał na chwilę ukazał się na balkonie, dziękując za owacje.

W „Dworze Artusa” obradowali delegaci zjazdu. Miasto było oświetlone do późnej nocy reflektorami.

W niedzielę rano p. generał odebrał na placu Teatralnym raport od-

działów hallerowskich, drużyn błękitnych i Zw. Młodych Narodowców, potem przyjął defiladę oddziałów hallerowskich, ponieważ wskutek zarządzenia władz admin. inne organizacje, oprócz Hallerczyków, nie mogły brać udziału ani w pochodzie ani w defiladzie.

W kościele św. Jana odbyło się uroczyste nabożeństwo, na którym podniosłe kazanie wygłosił ks. prałat Wysiąski. Na ulicach miasta tłumy wiwatowały na cześć gen. Hallera i armji błękitnej, obsypując ich kwiatami. W olbrzymim pochodzie — wśród nieprzerwanych okrzyków na cześć gen. Hallera, Romana Dmowskiiego oraz Ignacego Paderewskiego udano się na uroczystą akademię w „Dworze Artusa”. Na akademii przemawiali prez. Chor. Pom. Zw. Hallerczyków p. Stan. Pałaszewski, prezyd. miasta p. Bolt, następnie p. radca Janowski oraz prezes zarządu głównego Zw. Hallerczyków pułk. dypl. p. dr. Modelski, który wygłosił piękny odczyt na temat dziejów Armji Błękitnej. B. gorąco witano przedstawiciela duchowieństwa (tor. ks. dziek. kanonika Kostańskiego. Odczytano następnie liczne listy i telegramy nadesłane na zjazd. M. in. nadesłał serdeczna depesza Zw. Powst. i Wojaków Okr. Komp. VII z Poznania, z mec. p. dr. Celichowskim na czele.

Pod koniec akademii p. generał Haller udekorował kilkanaście osób zastawionych mieczami hallerowskimi. Po akademii p. gen. udał się na otwarcie wystawy „Toruń współczesny” w hali parku cegielni — a następnie wziął udział w obiedzie uroczystym w „Dworze Artusa”, podczas którego wygłoszono szereg toastów.

Po poł. odbyły się zawody sportowe drużyn błękitnych na boisku miejskim, przyczem p. gen. Haller wręczył osobiście nagrody zwycięzcom.

Zabawa towarzyska w parku „Wenecja” zakończyła piękny obchód, który wykazał dowodnie, że Pomorze darzy niezmienną gorącą miłością Błękitnego Wodza i jego żołnierzy, i w czasie którego Toruń pokazał dobitnie właściwe swoje katolicko-narodowe oblicze.

Dokuczliwe upały
powodują częstokroć mocne bóle głowy. Dobrym lekiem okazują się wówczas tabletki Aspirin.

Istnieje tylko jedna **ASPIRINA!**

Do nabycia we wszystkich aptekach.

Z DNIA

CZY BĘDZIE NADZWYCZAJNA SESJA SEJMOWA?

Zgodnie z uchwałą komitetu wykonawczego stronnictwa ludowego, klub parlamentarny tego stronnictwa polecił swemu przydzium załatwienie sprawy zwrócenia się do Prezydenta Rzplitej o zwołanie nadzwyczajnej sesji sejmowej.

Przydzium klubu zebrało już podpisy swoich posłów, którzy byli na posiedzeniu, do innych zaś wysłano listy. W dalszym ciągu przydzium ma wejść w porozumienie z prezami innych polskich klubów sejmowych, którzy ze swej strony zajmują się zebraniem podpisów. Opozycja polska liczy razem 153 posłów, a liczba podpisów na żądaniu zwołania sesji wnieść musi 148.

Wobec pory wakacyjnej i wyjazdu wielu posłów na kuracje, wypoczynki, czy też na wiece, zebranie podpisów potrwa czas dłuższy. Konstytucja daje Prezydentowi termin dwa tygodniowy do zwołania sesji, wobec czego nie można oczekiwać załatwienia na całej sprawie prędzej, jak w sierpniu.

KONFISKATA WYWIADU Z ROS. SANOJCA.

Wychodząca w poniedziałki rano „Depesza” została skonfiskowana za wywiad z „głównym” postem sanacyjnym, Sanojca. P. Sanojca mówił o sytuacji na wsi i widocznie... zagalopował się...

ECHA ZAJŚĆ W ROPCZYCKIEM.

„Kurjer Poranny” zamieścił informację, że dochodzenia w sprawie wypadków w pow. ropczyckim i rzeszowskim dobiegają końca. Pismo oskarża agitatorów ludowców, iż ich działalność wywołała zajścia, które potem ujęła w swe ręce organizacja komunistyczna „Samopomoc Chłopska” i przytacza wypadki teroru, stosowane przez tych agitatorów wobec przeciwników politycznych, np. przedwczesne zżęcie zboża.

„Kurjer Poranny” mówiąc o przygotowaniach, które doprowadziły do zajść, zwraca uwagę na okoliczność, iż ich inicjatorzy pracowali metodycznie, tworząc m. in. tzw. służbę łączności pomiędzy poszczególnymi wsiami, celem wywołania rozruchów w jednym i tym samym terminie.

Równocześnie pismo podaje, że przeciwko egzektorowi Piotrowi Rachwałowi, którego załag z chłopami w jednej z wsi pow. rozpryskiego był początkiem zajść, wdrożono dochodzenia w kierunku niewłaściwego zachowania się.

CZY POROZUMIENIE ŻYDOWSKO - NIEMIECKIE?

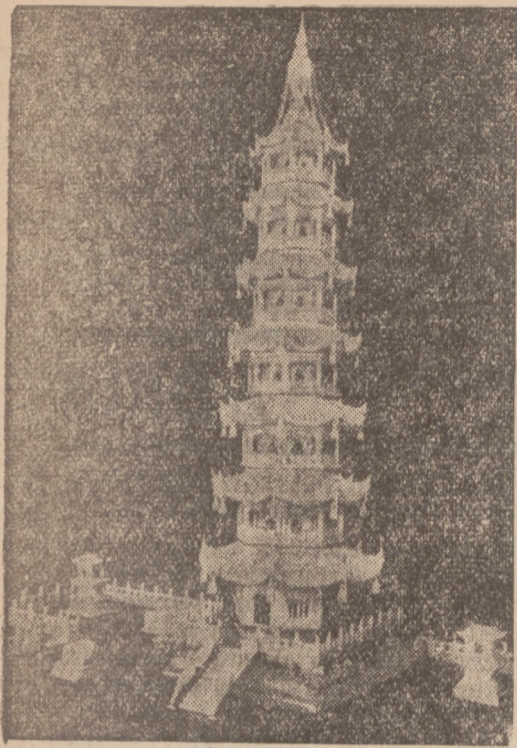
„Hajnt” z 18 bm. w depeszy z a. t. z Chicago donosi o treści przemówienia ambasadora niemieckiego do przedstawicieli prasy w sprawie stosunku rządu do Żydów. Wkrótce ma nastąpić zmiana:

— „Najgorsze już minęło. Odłąd będzie szło ku lepszemu”.

Ambasador odbył odpowiednie konferencje z działaczami żydowskimi.

— „Jak dowiaduje się z a. t. niemiecki ambasador odbył szereg konferencji z wieloma osobistościami, a wśród nich z przywódcami żydowskiimi”.

Kto kogo wprowadza w błąd? Czy istotnie za kulisami odbywają się jakieś tangi żydowsko - hitlerowskie, czy też raczej na użytek finansjery żydowsko - amerykańskiej placówki zagranicznej Rzeszy puszczają o siebie podobne informacje, celem osłabienia wrażenia, wywołanego dotychczasowym tępieniem Żydostwa w Ameryce?

Na wystawie w Chicago podziwiać można miniaturową jaspisową figurę pagody chińskiej, na której sporządzenie zużyto półtora miliona godzin pracy.

GŁOSY PUBLICZNE

O kinach sosnowieckich.

Otrzymał pismo treści następującej:
Zwracam się do Sz. P. Redaktora z prośbą o zamieszczenie na łamach swego poczytnego pisma poniższego zażale-

Wiadomą jest rzeczą, że podczas t. zw. sezonu ogólnego właściciele kin lecewają sobie bywalców i na ekran pu-
stają filmy marnie. W Zagłębiu rzecz niema się najgorzej: np. kino „Zagłębie“ zaczęło wyświetlać podwójne programy, licząc najtańsze ceny za bilety od 25 gr. Imprezy te mają zasłużone pomiekanie powodzenie. Inaczej jednak na tę sprawę zapatrzyło się p. Binder, właściciel kina „Palace“, który z powodów konkurencyjnych tak samo zniżył ceny. Biletów do 25 gr. Zdawałoby się, że p. Binder załatwił sprawę jak się należy, jednakowoż okazało się inaczej. Dotychczas gorsze miejsca w kinie „Palace“ po 54 gr. znajdowały się na balkonach, a w kinie „Zagłębie“ na parterze, po zniżeniu zaś cen na 25 gr. stam ten w kinie „Zagłębie“ nie został zmieniony, natomiast właściciel kina „Palace“ chwycił się sprytnego sposobu i z biletami 25 gr. posyła publiczność na najgorsze miejsca parteru przy ekranie. Ponieważ liczba miejsc była ograniczona, więc większa część publiczności stała w tłoku i ścisku, nie patrząc na ekran, lecz myśląc o tem, aby wyjść z tej opresji bez odcisków.

O ile mi wiadomo, władze takiego stanu rzeczy nie tolerują: albo ogranicza się liczbę biletów, albo dopuszcza się publiczność do miejsc dalszych, które i tak świeciły pustkami. Miejsca stojące są tylko w teatrze na galerji, w kinie w dodatku w ścisku tuż przy ekranie — są niedopuszczalne.

To już jest lekceważenie publiczności. Pisze się w zawiadomieniach: bilety od 25 gr., a potem klient niezadowolony ze swego stojącego miejsca dopłaca 25 gr. i w ten sposób właściciel kina zarabia.

Podaję to specjalnie do wiadomości opinji publicznej, ponieważ wiem, że to nie jest postępowanie takie, jakim być powinno.

Potrąfimy sobie wytłomaczyć wszyscy, że muszą być latem w kinach gorsze filmy, ale wprowadzanie w błąd publiczności uważamy za niegodną właściwiciela kina kombinację.

Juljan Mikulski.

Prosimy naszych P. T. Prenumeratorów o regularne wpłacenie prenumeraty za lipiec 1933 r.

Wydawnictwo „Kurjera Zachodniego“.

Skandal w pomorskiej Kasie chorych Dobra sytuacja sosnowieckiej K. Ch.

Krakowski dziennik „I. K. C.“ zamieszcza następujący odpis umowy:

Na konferencji odbytej w dniu 17-go maja 1933 w lokalu Kasy Chorych w X. ma Pomorz. między dyrektora Kasy Chorych a prezydium Zarz. Zw. Lekarzy, przy udziale komisji lekarskiej dla spraw aptecznych ustalono, że maksymalny koszt środków leczniczych i opatrunkowych na jednego chorego w ciągu jednego miesiąca nie może przekroczyć dla lekarza wolno praktykującego zł. 2, zaś dla lekarza ginekologa: zł. 2 i 50 groszy.

O ile przeciętny koszt na środki lecznicze i opatrunkowe przekroczy wyżej podane maksimum, wówczas Kasa Chorych obciąży rachunek lekarzy przez nich przekroczoną kwotą.

Do treści tej umowy, Krakowski, pryncypalny dziennik dodaje od siebie taką uwagę:

Trudno uwierzyć własnym oczom, czytając odpis wyżej przytoczonej umowy...

Maksymalne wydatki Kasy Chor. na lekarstwa i opatrunki dla jednego chorego nie mogą w ciągu jednego miesiąca przekroczyć kwoty 2 złote.

Lekarz, który zgodnie z tem, co mu każde jego wieciezka lekarska i jego sumienie ludzkie, przepisze choremu lekarstwo takie, jakie jest w danym przypadku potrzebne, będzie musiał sam za nie płacić. Za dwa złote bowiem miesięcznie można choremu przepisać najwyżej wolną gorzką lub kilka pastylek aspiryny.

Doprawdy trudno uwierzyć, że znaleźli się

lekarze, którzy taką skandaliczną umowę podpisują (1).

Łatwo sobie wyobrazić, jak w takich warunkach będzie wyglądało leczenie tych biednych niebezpiecznych chorych, którzy płacąc słone składki w ciągu wielu, wielu lat, ściągane co miesiąc z ich ciężko zapracowanego grosza, zmuszeni będą leczyć się na koszt Kasy Chorych w razie choroby.

Nasuwają się ciągle te same, smutne refleksje: poco istnieją Kasy Chorych? Na co idą miljonowe sumy, ściągane co miesiąc wszystkim pracownikom z ich poborów? Co się dzieje z temi pieniędzmi, jeżeli koszt środków leczniczych nie może w ciągu jednego miesiąca dla jednego chorego przekroczyć kwoty 2 zł?

Jacy to są ludzie, którzy każą lekarzom podpisywać podobne skandaliczne umowy? Czy o umowie tej wie naczelny Związek Kas Chorych i Nacz. Izba Lekarska?

Krakowski dziennik niepotrzebnie, zdaje się, tak dramatyzuje. Nie wszędzie bowiem jest tak źle, jak na Pomorz. W sosnowieckiej Kasie Chorych jest zdaje się zupełnie inaczej i bodaj, że świetnie się powodzi tej instytucji finansowo, czego chociażby dowodem są piękne, reklamowe artykuły w „Expresie Zagłębia“. Najwidoczniej sosnowiecka „Kasa Chorych“ nie odczuwa braku gotówki i dlatego można przypuszczać, iż żadne ograniczenia w lecznictwie nie będą stosowane.

KRONIKA ZAGŁĘBIA

KALENDARZYK.

5	Dziś Antoniego
	Jutro Izajasza
Sroda	Wschód słońca 3 m. 39.
	Zachód „ 19 m. 56.

Kinoteatry w Zagłębiu

dziś wyświetlają:

SOSNOWIEC

ZAGŁĘBIE: Tajemnica Zamku Parloch.
PALACE: Prawo miłości — Czarczi wawóz
EDEN: Bohaterowie Zachodu.

BĘDZIN

NOWOŚCI: śpiew, catus, dziewczyna.
ŚWIATOWID: Licytacja miłości.

DĄBROWA

WANDA: Piętno hauby. — W obronie honoru.

ARS: Romans księżniczki. — Człowiek mała.

× WAGONY KLASY I NA PKP. Ministerstwo komunikacji rozstrzygnęło sprawę ograniczenia liczby wagonów klasy pierwszej na PKP., rozważanej już od dłuższego czasu. Wbrew pierwotnym zamierzeniom, przedziały klasy pierwszej będą utrzymane ze względu na konieczność zastosowania się do ruchu międzynarodowego. W ruchu wewnętrznym, nawet delakobieżnym, liczba wagonów z przedziałami klasy pierwszej zmniejszona zostaje do 1—2 w każdym pociągu.

× NOWE ZNACZKI POCZTOWE DLA KORESPONDENCJI URZĘDOWEJ. Państwowe zakłady graficzne kończą druk nowych znaczków pocztowych, które nie bawem ukazą się w obiegu. Jeden typ znaczków wartości 5 gr., a wymiarze 18×22 mm., będzie miał pośrodku godło państwowe. Drugi typ znaczków przeznaczonych będzie wyłącznie do opłaty urzędowych listów i przesyłek, zamiast dotychczasowego systemu rozrachunków okresowych za świadczenia pocztowe, co się okazało nieekonomiczne i sprzyjało szafowaniu korespondencją urzędową. Znaczkami tego typu będą w dwu kolorach: fioletowe dla zwyczajnych przesyłek urzędowych i ciemno-orańżowe dla poleconych. Będą one tłoczone na papierze z wodnym znakiem, przedstawiającym trąbki pocztowe.

× O WPROWADZENIE KWARTALNYCH BILETÓW ODLEGŁOŚCIOWYCH. Związek Izby przem.-handlowych podejmie w najbliższych dniach kroki w kierunku wprowadzenia kwartalnych biletów odległościowych, które dawałyby prawo przebycia pewnej określonej ilości kilometrów we wszystkich dystryktach kolejowych za opłatą 50%.

Przyjazd na kolonie

DZIECI POLSKICH ZE ŚLĄSKA, GDANSKA I NIEMIEC.

W ciągu ostatnich trzech dni przybyły do Warszawy transporty dzieci polskich z Niemiec i Gdańska, przybywających na kolonie organizowane przez Towarzystwo Pomocy Dzieciom i Młodzieży Polskiej w Niemczech, oraz grupy dzieci z Górnego Śląska, przyjeżdżających na kolonie Związku Obrony Kresów Zachodnich. W pierwszych grupach przybyły dzieci polskie z Warmji, Pogranicza, Powiśla i Berlina. Dzieci te w liczbie około 500 skierowane zostały na kolonie na terenie województw Warszawskiego, Lubelskiego i Białostockiego.

× KOMU PRZYŚLUGUJE TYTUŁ „LEKARZ, A KOMU „DOKTOR“? Wobec nasuwających się wątpliwości co do prawa używania przez lekarzy tytułu „doktor“ zarząd naczelnej Izby lekarskiej wyjaśnia, że na mocy brzmienia obecnej ustawy lekarzom kończącym wydział lekarski po dniu 30 stycznia 1930 r., jeżeli uzyskają od władzy administracyjnej zezwolenie na wykonywanie praktyki lekarskiej i zapiszą się na listę członków Izby lekarskiej, przysługuje prawo używania obecnie tytułu „lekarz“, a nie „doktor“. Lekarze tacy mogą używać tytułu „doktor“ tylko wtedy, gdy poza dyplomem uzyskali przez doktoryzację stopień doktora medycyny.

× DETALICZNA SPRZEDAŻ SUBSTANCJI I PRZETWORÓW ODURZAJĄCYCH. Ministerstwo opieki społecznej wydało do wojewodów okólnik w sprawie detalicznej sprzedaży substancji i przetworów odurzających. W szczególności Ministerstwo przypominając postanowienia rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych w tej sprawie. Środki odurzające, których wydawanie podlega specjalnym rygorom, powinny być przechowywane w aptekach zarówno publicznych jak i zakładowych w specjalnych zamkniętych szafach. Zarządzenie to, mające na celu wykonywanie ścisłej kontroli nad obrotem środkami odurzającymi, dotyczy zarówno surowców, jak i preparatów, obejmuje więc również specyfikę, zawierające środki odurzające. Pożądanym jest także przechowywanie wszelkich rachunków i faktur, dotyczących środków odurzających, oraz dowodów, za którymi środki wydane zostały z apteki.

Pensjonaty

W MAJĄTKACH ZIEMSKICH.

Ministerstwo skarbu zezwoliło w tym roku właścicielom gospodarstw rolnych na prowadzenie w swoich gospodarstwach pensjonatów, a to bez składania indywidualnych podań. Rolnicy, którzy chcą utrzymywać pensjonaty, winni jedynie nabyć półroczne świadectwa przemysłowe IV. kategorii handlowej z ważnością do 6-ciu miesięcy po ich wydaniu. Pensjonaty te będą zwolnione od podatku przemysłowego w r. 1933, o ile ilość wynajmowanych pokoi nie przekracza 12-tu. Ułga ta dotyczy wyłącznie pensjonatów, utrzymywanych przez właścicieli gospodarstw rolnych, poza obrębem gmin miejskich oraz miejscowości klimatycznych i leczniczych.

Wszechślow. zlot skautów

ODBEDZIE SIĘ POD KRAKOWEM W 1933 ROKU.

W związku z konferencją przedstawicieli władz „Swazu Jambaku Skautu“ w Czechosłowacji i Harcerstwa polskiego, jaka niedawno odbyła się w Katowicach przy udziale przewodniczącego Z.H.P. wojewody Grażyńskiego, w czasie tej konferencji zapadło szereg ważnych uchwał a między innymi, że następny Wszechślowiański Zlot Skautów odbędzie się w 1935 roku pod Krakowem. Na konferencji tej postanowiono także inforniem skautów słowiańskich zaprosić wszystkich delegatów międzynarodowego kongresu skautowego, jaki odbędzie się w dniach 7 i 8 sierpnia b.r. w czasie Jamboree na Węgrzech na następny Kongres jaki odbędzie się w 1935 r. do Polski. Kongres ten miałby się odbyć w czasie trwania zlotu skautów słowiańskich prawdopodobnie w Krakowie.

Zarówno zlot skautów słowiańskich jak i kongres międzynarodowy zbiegają się z uroczystościami, jakie harcerstwo polskie będzie urządzało z okazji 25-lecia harcersstwa w Polsce.

T. N. S. w Min. oświaty.

P. wiceminister wyzn. rel. i ośw. publ., Pieracki, przyjął delegację zarządu głównego Tow. nauczycieli szkół średnich i wyższych z presem, p. Wł. Grabskim na czele.

Delegacja przedstawiła panu wiceministrowi memoriał w sprawie ciężkiej sytuacji prywatnych szkół średnich w związku z cofnięciem zasiłków dla dzieci funkcyjnarjuszów państwowych oraz omówiła szereg aktualnych spraw szkolnych, dotyczących się realizacji nowego ustroju szkolnego oraz najważniejszych potrzeb nauczycielestwa szkół państwowych, prywatnych i komunalnych.

KOMUNIKATY

× ZWIĄZEK ŻYDÓW UCZESTNIKÓW WOJ. NY I WALK O NIEPODLEGŁOŚĆ. Otrzymał następujący komunikat: Na zwołaniu organizacyjnym, odbytym dnia 3 b.m. w lokalu Kuznicy w Sosnowcu zawiany został: „Związek żydów uczestników wojny i walk o niepodległość Polski“ koło w Sosnowcu. Zarząd koda wybrany został w następującym składzie: prezes: J. Elster, asesor Urzędu skarbowego, wiceprezes: dr. Hereman, chemik, sekretarz: dr. Eibenszyc, adwokat, skarbnik: dr. Zalc, lekarz, członkowie: J. Saper, radca Izby przemysłowo-handlowej, inż. Szwaiger, urzędnik Kasy Chorych, dr. Trepauer, lekarz. Zarząd główny tego związku ma swoją stałą siedzibę w Warszawie.

× WYCIECZKA DO ZAKOPANEGO I PIENINI Polski Touring Klub urządza w dniu 8-9 lipca b.r. pociąg turystyczny do Zakopanego. Odstąpi nastąpi w sobotę dnia 8-go lipca b.r. o godz. 12.50, przyjazd do Zakopanego godz. 19.38, zaś odjazd z Zakopanego dnia 9 lipca b.r. o godz. 19.35, a powrót do Katowic dnia 10 b.r. godz. 1.18.

W Zakopanem przewidziane są następujące wyieczki: autobusami do Morskiego Oka, do Czorsztyna, zwiedzenie ruin zamku, zjazd łódkami Dunajcem do Pienin i Szczerzawicy, powrót autobusami do Nowego Targu, skąd nastąpi odjazd do Katowic. Osoby biorące udział w pociągu Touring Klubu nie są krępowane obowiązkiem korzystania z programu. Cena biletu do Zakopanego i z powrotem bez wszelkich innych kosztów wynosi tylko zł. 9.10. Bilety, program, zgłoszenia na udział w wyieczkach, lub miesięcznik i informację udziela: Kasa biletowa na dworcu w Katowicach, Wagon - Lits - Cook, ulica Dyrkcyjna L. 9, tel. 30-12, oraz „Orbis“, ulica Dworcowa 9, tel. 672, lub Polski Touring Klub, ulica Sienkowska L. 14, tel. 71.

Zmniejszenie liczby WIZYTATORÓW.

Jak słychać, w najbliższym czasie ma nastąpić znaczne zmniejszenie liczby wizytatorów szkół, zwłaszcza w dziele szkolnictwa średniego. Dotychczas każdy wizytator szkół średnich miał nadzór nad 15 gimnazjami; obecnie liczba gimnazjów, przypadających na jednego wizytatora, ma być znacznie zwiększona, a w związku z tem, około połowa wizytatorów okaże się zbędna. Równocześnie ma być zmniejszona liczba powiatów szkolnych w szkolnictwie powszechnym; i tu znów część inspektorów okaże się zbędna.

Będzie to znakomita okazja do nowej „czystki” politycznej w administracji szkolnej.

Przed budową RZEŹNI W CZELADZI.

Wczoraj przybyli do Czładzi pp. starosta Boxa, inż. Gadomski, insp. Kuśmierk, dr. Szemborn, którzy z przedstawicielami rolników Horzelskim, Kucowiczem i Wieczorkiem oraz przedstawicielami magistratu kom. Piwowarem i technikiem Wyględaczem dokonali przeglądu terenów wzdłuż Brynicy, celem wybrania odpowiedniego placu pod budowę rzeźni miejskiej.

Ze względu na planowaną regulację Brynicy postanowiono zwrócić się do śląskiego urzędu wojewódzkiego o wskazanie, gdzie znajduje się regulowane koryto rzeki i dopiero potem wspólnie z przedstawicielami stron zainteresowanych wybrać teren pod rzeźnię. Konferencja taka odbędzie się jeszcze w bieżącym miesiącu.

P. starosta polecił równocześnie przygotować kosztorys rzeźni, który ma służyć przy staraniu się o pożyczkę z Funduszem Pracy. Czy ewentualna budowa zostanie rozpoczęta jeszcze w roku bieżącym, niewiedoma.

× CYKL POLSKICH FILMÓW TURYSTYCZNYCH. Wydział turystyki Ministerstwa komunikacji przystąpił do opracowania cyklu polskich filmów turystycznych, mających ilustrować piękno najciekawszych ośrodków kraju. Cykl ten obejmie 10 filmów około 200-metrowych z napisami w czterech językach obcych. Pierwszy taki film, ilustrujący piękno Piemini, ukończony zostanie w najbliższym czasie. Propagandowe filmy turystyczne wyświetlane będą jako dodatki do normalnych programów.

× PODRZUCONE DZIECKO. Marjanna Twarda, bez stałego miejsca zamieszkania, przysłała onegdaj do poczekalni wydziału opieki społecznej w Magistracie Sosnowca, gdzie pozostawiła dwuletniego chłopczyka, poczem oddała się w niewiadomym kierunku. Podrzucone dziecko oddano marazie pod opiekę Marji Wieczorkówny, zamieszkałej w domu podlegowym. Odszukaniem zbiegłej matki zajęła się policja.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

P. Marjan Banyś w Głanowie: Dawaliśmy już sprawozdanie z obchodu, korespondencja Pana niestety spóźniona.

Usuwanie nieczystości w osiedlach.

Okólnik Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Ministerstwo spraw wewnętrznych wystosowało do wojewodów okólnik w sprawie usuwania nieczystości (śmieci) w osiedlach.

Ministerstwo wyjaśniło, że na podstawie obowiązujących przepisów gmina nie ma prawa zaprowadzić w obrębie miasta przymusu korzystania przez mieszkańców z miejskiego zakładu usuwania śmieci. Wobec tego gmina nie może zabronić tworzenia i prowadzenia na terenie miasta urządzeń prywatnych do usuwania śmieci, powinna jednak wyznaczać tereny do gromadzenia nieczystości i określać sposoby ich usuwania.

O ile gmina prowadzi we własnym

zakresie urzędzenia do usuwania śmieci, powinna pobierać opłaty za korzystanie z tych urządzeń, ponadto zaś na pokrycie kosztów założenia i utrzymania tych urządzeń — specjalne dopłaty od właścicieli nieruchomości oraz przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, którym te urządzenia przynoszą szczególne korzyści gospodarcze lub udogodnienia.

Obecnie Ministerstwo spraw wewnętrznych podejmuje przygotowania w celu stworzenia podstaw prawnych dla jednolitego i najbardziej celowego uregulowania sprawy usuwania śmieci we wszystkich osiedlach

Zbrodniczy gołębiarz

udusił 11-letnią dziewczynkę.

Przed wieczorem w dniu 3 b.m. znany gołębiarz i złodziej, 17-letni Stanisław Banias, mieszkamiec Małoszyc, gm. Żarnowiec, korzystając z nieobecności starszych osób w domu Franciszka Tkacza w Małoszycach, zakradł się na strych jego domu po gołębie.

Na strychu przypadkowo była córka Tkacza, 11-letnia Leokadja. Dziewczynka, widząc obcego człowieka, zapytała przestraszona co tu robi.

Tkacz w odpowiedzi schwytał dziewczynkę za gardło i począł ją dusić. Kiedy ofiara nie dawała znaku życia, opryszek bez namysłu rzucił ciało dziewczynki ze strychu na sień, przypuszczając, że w ten sposób upozoruje się śmierć jej wskutek własnej nieostrożności.

Po tym haniebnym czynie zbrodniarz zbiegł.

Małą Leokadję tymczasem znaleziono żywą, lecz z potłuczoną głową i opuchniętą szyją w kałuży krwi.

Wezwany lekarz z Żarnowca dr. Piłarski skonstatował groźny stan dziecka. Tkaczówna w drodze do szpitala miechowskiego zmarła wczoraj.

Młodociany zbrodniarz został aresztowany.

„Naturalista z Wiednia” i asystentka

parą pomysłowych oszustów.

Od paru tygodni po okolicznych wsiach wędrował jakiś młody osobnik w czapce akademickiej w towarzystwie młodej niewiasty, podając się wszędzie za lekarza naturalistę z Wiednia.

„Lekarz” ów chodził od chaty do chaty ofiarując wszędzie swe usługi. Ponieważ pan „doktor”, nie żądał zbyt wysokich opłat, przeto nie mógł narzekać na brak klientów. Lekarstwem stosowanym przez „naturalistę” były najczęściej jedyna, gorzka sól lub jakieś ziło. Lekki „doktor” nosił w teczce wraz z różnymi szklanymi nerkami i innymi przedmiotami, mającymi jakoby przedstawiać specjalne przyrządy chirurgiczne i t. p.

Wizyty p. „doktor” składał zazwyczaj ze swą towarzyszką, grającą rolę asystentki.

Zazwyczaj po opuszczeniu mieszkania chorego przez nieznaną parę, stwierdzono brak jakichś przedmiotów, lub pieniędzy.

Onegdaj wreszcie p. „doktor” wpadł. Mianowicie barwiąc w Zagórz, zainteresował swą osobą policję, która nie wierząc zbyt łatwo „lekarzowi z Wiednia” poprosiła go grzecznie o wylegitymowanie się.

Nie tracąc tupetu „doktor” okazał policji zaświadczenie Instytutu medycyny w Wiedniu, wystawione na nazwisko Henryka Szmidta. Po szczerem obejrzeniu zaświadczenia okazało się, że jest ono fałszywe. Natomiast wystawione ono było na prawdziwego nazwisko zatrzymanego, 22-letniego Henryka Szmidta, mieszkańca Podlesia, powiatu Pszczyńskiego.

Zapytywany następnie o nazwisko swej towarzyszkii Szmidt przedstawił ją jako swą siostrę. Tymczasem po przesłuchaniu owej „siostry” okazało się, że jest ona mieszkanką Katowic Magdaleną Wodarz (Szopena 8), rzekomo narzeczoną „lekarza”.

Parę młodych oszustów przekazano do dyspozycji policji śląskiej.

Uroczne oczy.

Nazajutrz rano przypomniała mi żona, że ma iść do fabryki, ale Jaroń nie spieszył się jakoś wealle. Chodził z kąta w kąta z miną osowiałą i planował coś, a kiedy córka wyszła, zwrócił się do żony i zapytał głosem stanowczym.

— Słuchajno, powiedz mi szczerze, byłeś ty sama u Klemana w sprawie pracy dla mnie?

— Albo co?

— Jeszcze pytasz? Bo jeśli Kleman sam od siebie zwrócił się do Hanka dlatego jedynie, że jak zauważyłem od pewnego czasu nie się interesuje, to można być pewnym, że już nie po niej, a ja takiej narzuconej przez niego pracy za uczciwość dziecka stanowczo nie przyjmę.

— A ty myślisz, że nasza Hanka taka głupia?

— Ja myślę to, co stać się może. Mądrzejsze były od Hanka i Klemana je zbalamucili. Dawno to zmarniała przez niego Janka Białikówna, po której ojciec z żalnością nie mógł...

już nawet wspominać.

— Nasza mądrzejsza od Janki, do szkół chodziła i moja uczciwość w sobie ma.

— Głupstwo, mądrzejsze też od niej były. Ale pytam się raz jeszcze, czyś ty chodziła do Klemana?

Jaromiowa wyprostowała się i butnie mężowi odparła.

— Prawda, chodziłam, bo łeb mi już usycha, co wam jeść mam dawać. Poszłam wczoraj i powiedziałam mu jaka u nas bieda, a on odrzekł, że zaraz mi odpowiadzieć nie może, ale da znać. Dziś właśnie spotkał Hankę i kazał ci powiedzieć, abys przyszedł do fabryki.

— Tak, rozumiem. Sam nie dał ci odpowiedzi, bo czekał okazji, aby zaczepić Hankę. Teraz znów zechce, aby ona za pracę dla mnie była mu wdzięczną. Zacznie się to, co i inne dziewczęta spotkało.

— Głupi jesteście z temi domysłami, wiesz?

Jarń zaklął, spiorunował żonę wzrokiem, porwał czapkę i wyszedł. Za sobą posyłał jeszcze jakieś zjadliwe słowa, ale nie baczył już na nie, bo niepokój, jaki go opanował bardziej go gnębił, niż wyzniesienie kobiece.

Teraz począł się zastanawiać. Iść do fabryki, czy nie iść? Włókł się powoli, nogą za nogą. Znających, których spotykał po drodze, udawał że nie widzi i dopiero na głośnie ich powitanie odpowiadał ukłonem. Zgryzota i obawy żarty mu teraz serce. Kiedy znalazł się na drodze skręcającej do fabryki, przystanął.

Chwilę dumał, ale zdecydował się wreszcie.

— Pójdę, może wycozniję co ten latawiec zamysła — rzekł sam do siebie.

W portjermi dowiedział się, że inżynier Kleman przyszedł przed chwilą. Czeekał z pół godziny, zanim wpuścił go odzwierny.

Jarń wszedł do biura, uklonił się i mnąc czapkę w rękach, stanął przy drzwiach.

— A, jest pan, panie Jaroń — odezwał się inżynier podnosząc głowę z nad stołu. — Za dwa tygodnie ruszamy z lemieszowonia. Czy pan reflektuje na pracę w tym dziale? Zwracam panu tylko uwagę, że zarobek tutaj będzie znacznie mniejszy jak na stallowni, bo lemieszowonia ruszy tylko na cztery dni w tygodniu.

— Jak niema z czego żyć, panie inżynierze, to byle jakiej pracy trzeba się

Aresztowanie oszusta NACIĄGAJĄCEGO NAIWNYCH.

Ostatnio na terenie Zagłębia Dąbrowskiego i Śląska grasowali nieuchwytni oszuści, którzy naciągali naiwnych, sprze dając im bezwartościowe świecidełka, jako cenną biżuterję. W ostatnich tygodniach ofiarą oszustów padło kilka osób, a w ub. tygodniu naciągnięto mieszkańca Sosnowca, Kąkola, który zapłacił za dwa bezwartościowe pierścionki i lańcuszek 160 zł.

W podobny sposób jakiś oszust usiłował oszukać w Król. Hucie Stanisława Więcka, któremu zaproponował okazynie nabycie dwóch pierścionków i dwóch zegarków. Więcek, przypuszczając, iż ma do czynienia z oszustem, umyślnie przeciągał z oszustem rozmowę, poczem oddał go w ręce przechodzącego właśnie policjanta.

Zatuzymanego, który się okazał 38-letnim Szymonem Popielem z Krakowa (Barska 93) odprowadzono do komisariatu, gdzie w czasie rewizji osobistej znaleźniono przy nim większą kolekcję „biżuterji” tombakowej.

Przyparto do ściany Popiel przyznał się do licznych oszustw „na jubilerę”.

× CO KOMU SKRADZIONO? Onegdaj nieznanymi sprawcy, wybiwszy szybę w oknie, dostali się do mieszkania Witolda Świącieckiego w Dąbrowie (3 Maja 29), skąd skradli garnitur męski, zegarek złoty, zastawę stołową oraz 70 zł. gotówką. Poszkodowany oblicza swe straty na 800 zł.

Onegdaj przy pomocy podrobionego klucza dostali się nieznanymi sprawcy do mieszkania Wolfa Machera w Będzinie (Prez. Mościckiego 28). Złodzieje byli widocznie poinformowani, gdzie Macher przechowuje pieniądze, bowiem zabrali schowane w zegarze ściennym 195 zł. oraz srebrny dzbanuszek.

PROGRAM RADJOWY

ŚRODA 5 LIPCA 1933 ROKU.

7.00 Sygnał czasu i pieśń „Kiedy ramno wstają zorze” — 7.05 Gimnastyka — 7.20. Muzyka z płyt gramofonowych — 7.53 Chwilka gospodarstwa domowego — 11.57 Sygnał czasu — 12.05 Muzyka — 12.35 Komunikat meteorologiczny — 12.35 Muzyka — 14.55 Muzyka — 15.05 Komunikat gospodarczy i urzędowa cedula giełdy zbożowej i towarowej w Katowicach — 15.15 Komunikat Związku Wymalazców — 15.25 Komunikat gospodarczy — 15.35 Komunikat Związku młodzieży polskiej — 15.40 Muzyka — 15.45 Chwilka P.K.O. — 16.00 Koncert popularny z Ciechocinka i z Warszawy — 17.00 „W przededniu narodowych zawodów strzeleckich w Poznaniu” — wygl. plk. Tadeusz Feliszyn — 17.15 Anje i pieśni w wykonaniu Głogowskięj — 18.15 Odczyt z cyklu „Sport i wychowanie fizyczne” — (pt.: „Czy turystyka może być sportem?” — wygl. p. Józef Włodankiewicz — 18.35 Recital skrzypcowy Lidji Kmitowej — 19.10 Kamila Nieschowa. Pogadanka z Dzieła „Gospodyni Śląska” — 19.25 Rozmaitości — 19.40 Kwadrans literacki pt.: „Gandhi przemawia” — fragment z książki Ferdynanda Goetla pt.: „Podróż do Indji” — 20.00 Muzyka ze Lwowa i śpiew z Warszawy — 21.10 Koncert kameralny — 22.00 Odczyt w języku angielskim pt.: „Ochrona przyrody w Polsce” — wygl. prof. dr. Walery Goetel — 22.15 Muzyka — 22.25 Wiadomości spontolne — 22.35 Wiadomości meteorologiczne dla komunikacji lotniczej — 22.40 Muzyka taneczna — 23.00 Słuszynka pocztowa w języku francuskim.

— imać — odrzekł nieśmiesznie majster — Panu inżynierowi serdecznie dziękuję za pamięć o mnie w tym krytycznym czasie, bo rozpacz już człowieka ogarnia, co począć ze sobą.

— Niech pan idzie zaraz i zgłosi się u Chojnickiego do zapisu. Uprowadziłem go przed chwilą. Skreślił się Jędruska, a pan obejmie pracę po nim.

— Ja mam objąć pracę po Jędrusku? — zawołał zdziwiony Jaroń podniesionym głosem. Poczterwienił na twarz, a oczy zaświeciły mu dziwnym blaskiem.

O dwa kroki bliżej postąpił do stołu inżyniera.

— Dlaczego się pan tak dziwi? Jędruszek poczeka do czasu uruchomienia stallowni.

— W jego obronie związku wystąpię.

— Co tam związku. Mniejsza o to.

— Ale ja, panie inżynierze, na takie przyjęcie do pracy zgodzić się nie mogę.

— Jakto? Dlaczego?

— Bo moje sumienie na to się nie zgadza. Jędruszek starszy pracownik ode mnie, a w domu ma pięcioro drobnych dzieci.

DLA SŁOMIANYCH WŁOWCOW!!
Sniadania, obiady i kolacje
 Cześć tanio i dobrze zjeść, przyeżdż do 4273
BARU TEATRALNEGO
 Sosnowiec, ul. Piłsudskiego 2.
 Telef. 7-92.
 Kuchnia prowadzona pod kierownictwem znanego w stolicy, oraz w Zagłębiu kuchmistrza S. STANIKA.
 UWAGA: Lokal powiększony.

KRONIKA OLKUSZA

ŚWIĘTO MORZA
 W OJCOWIE.

Dnia 28 czerwca capstrzyk orkiestry zdrojowej na zamku, przy jednoczesnym puszczeniu wianików na Prądniku. Ogień - znicz rozpalono na górze Chelmowskiej. Następnego dnia pochód do pątku, msza św. w kaplicy zdrojowej z kazaniem o kościelnym, które wygłosił ks. St. Cichoń, proboszcz ze Smardzowic. Wieczorem uroczysta akademja, na której przemawiał inż. Bron. Kuzic z Warszawy, przebywający w Ojcowie na letnisku. Uchwalamo rezolucje. W uroczystościach brały udział okoliczne straża, różne organizacje, ludność z okolicy, oraz letnicy.

W SUŁOSZOWEJ.
 W dniu „Święta Morza” pochód pod kierownictwem maczelnika rejonu p. St. Litewki z orkiestrą na czele. Poświęcenie wody źródłowej i przemówienie ks. Mrućkowskiego. Wieczorem akademja z przemówieniem akademika p. Leona Kuiszki ze Sułoszowej, oraz deklamacjami p. Stan. Kalfówny. Miejscowi amatorzy odegrali sztukę teatralną p.t. „W siódmach Judasza”.

W KLUCZACH.
 Wieczorem 28 czerwca r.b. obok papierni „Klucze” zapłonął wielki ogień-wiśc, zapalony przez p. starostę Gliścieński. Przy dźwiękach orkiestry ludność rzuciła wianiki na fale Bałtyku. Taka sama uroczystość odbyła się obok cementowni „Klucze”. W kościółku w Jaroszewcu ponadto odprawione zostało nabożeństwo w dniu 29 czerwca z przemówieniem ks. Zielińskiego, proboszcza z Ciesłima. W czasie urzędowego pochodu przemawiał kierownik szkoły z Chechła, p. Dybich.

W WOLBROMIU.
 Dnia 28 czerwca r.b. wieczorem odbyły się piękne uroczystości nad stawem, obok których zapalono dwa olbrzymie znicze. Po poświęceniu wody przez ks. Podrycza, przemawiał burmistrz Wolbromia, p. Kallista. Nazajutrz po nabożeństwie, celebrowanym przez ks. proboszcza Chwiastka, uformował się olbrzymi pochód, który przeszedł ulicami miasta. W uroczystościach brały udział tłumy publiczności zarówno miejscowej, jak i okolicy. Nastroj patriotyczny.

W PORĘBIE DZIERŻEJ.
 Podczas uroczystości został poświęcony krzyż we wsi przez miejscowego proboszcza, ks. Reichla. Ludność puszczała wianiki na miejscową rzeczkę, paliła solbótkę i t. p. Przemówienia o znaczeniu morza wygłosili: pp. J. Siemajkowski właściciel majątku Poręba - Dzierżna, oraz gospodarze: Dziubdziewa i Antoni Nawrot z Poręby.

W PILICY.
 Imponująco wypadła uroczystość w Pilicy. Nad olbrzymim stawem obok drożdżowni skupiła się wieczorem 28 r.b. ludność miejscowa i okolicy, biorąc udział w puszczeniu wianików. Na wzgórzu rozniecono olbrzymią solbótkę. Nazajutrz po nabożeństwie uformował się pochód, który przeszedł ulicami. Na rynku piękne przemówienie wygłosił kierownik szkoły, p. Wł. Jeleń.

× WIĘCEJ UWAGI I OBOWIĄZKOWOŚCI PP. KONDUKTORZY. Olkusz i najbliższa okolica byli pozbawieni w nb. niedzielę K. Z. dzięki nieuwadze konduktora czy też kierownika pociągu osobowego w godzinach rannych. Mianowicie przesyłka gazetowa przeznaczona dla Olkusza, pojechała sobie spokojnie do Kielc, skąd dopiero odesłano ją do Olkusza nazajutrz, tj. 3 bm. wieczorem. Można by usprawiedliwić wypadek nieuwagi doręczyciela przesyłki w Olkuzu, lecz trudno się zgodzić z tem, żeby konduktor względnie kierownik pociągu, doręczając na każdej stacji przesyłki gazetowe, nie zauważył już na następnej stacji swej pomyłki lub nieuwagi i pozwolił na to, aby paczka dotarła aż do Kielc. Jest to naprawdę lekceważenie karygodne! Naszych szanownych czytelników Olkusza i okolicy przepraszamy za ten wypadek, powstały z winy koleji.

× PAŃSTWOWA ODZNAKA SPORTOWA W STRAŻACH. Okręgowy Związek straży pożarnych w Olkuzu w najbliższych dniach, zwróci się do wyższych

straży w powiecie, aby wszyscy członkowie straży rozpoczęli już próby do egzaminów praktycznych, celem uzyskania państwowej odznaki sportowej. Egzaminowy odbędzie się: w Żarnowcu 3 września r.b. dla straży rejonu żarnowieckiego i kidowskiego; 10 września w Wolbromiu dla rejonu wolbromskiego i jangrodzieckiego; w dniu 17 września w Bolesławiu dla rejonu olkuskiego i bolesławskiego; 24 września w Skale dla rejonu ciamowickiego, skalskiego i sułoszowskiego; 1 października w Pilicy dla rejonu ogro-

dzienneckiego, kroczyckiego i pilieckiego. Związek zaleca strażom następujące ćwiczenia: pływanie na 100 mtr. stylem dowolnym, skok wdał lub wwyż z rozbiegu, bieg na 100 mtr. lub na 800 mtr., rzut 1/2 kg. granatem lub pchnięcie kulą 7 1/4 kg., jazda na rowerach na 20 km. i strzelanie z broni małokalibrowej na 50 mtr. Każda ze straży winna zaopatrzyć się w regulamin POS., który nabyć można w „Przeglądzie Sportowym” (cena 1.20 zł.).

Armja emerytów rośnie.

Liczba osób, pobierających zaopatrzenie emerytalne ze skarbu państwa w ciągu ostatnich paru lat (dla lat poprzednich danych nie posiadamy) wzrosła o 5 tysięcy osób.

Każdy doskonale orientuje się w tem, na emeryturę idzie duża ilość osób nielkopiętnie wygodnych dla dzisiejszego reżimu i oni to właśnie wzmacniają i tak już liczne kadry emerytów.

Emerytów cywilnych na koniec roku 1930 było 24.535 osób w r. 1931 już 25.567, a w r. 1932 — 29.918 osób; czyli w ciągu dwu lat liczba emerytów cywilnych wzrosła o 23 procent.

Liczba emerytów wojskowych również wzrosła i w poszczególnych latach wynosiła: 1930 — 7084 osób, 1931 — 8.777 osób a w r. 1932 — 9562 osób. Wzrost liczby emerytów wojskowych w ciągu dwu ostatnich lat wynosi 35 procent.

Wzrosła również liczba osób pobierających zaopatrzenie emerytalne z tego tytułu, że leżą do grupy skazańców politycznych. W poszczególnych latach liczba b. skazańców przedstawia się następująco: 1930 — 301 osób, 1931 — 454 osób i 1932 — 734 osób.

Porównując liczbę emerytów do liczby funkcjonariuszów państwowych czynnych, stwierdzić możemy, że emeryci cywilni w r. 1932 stanowią 16 procent liczby funkcjonariuszów czynnych, a emeryci wojskowi stanowią 15 procent liczby wojskowych w służbie czynnej.

Przechodząc do ogólnej liczby osób pobierających zaopatrzenie emerytalne ze skarbu państwa znajdujemy w Małym Roczniku Statystycznym liczbę 75 tys. osób na koniec roku 1932, wobec 70 tysięcy osób na koniec roku 1931 (wszystko bez emerytów przed-

siębiorstw państwowych). Podajemy poniżej zestawienie emerytów w dwu ostatnich latach:

Emeryci:	1931	1932
Cywilni	54.090	58.083
w tem: emeryci	25.567	29.918
wdowy	7.792	8.475
sienoty	7.012	6.608
Uczestni, powstań		
narodowych	1.594	1.406
w tem: weterani	327	264
wdowy	1.267	1.142
Wojskowi	13.554	14.430
w tem: emeryci	8.777	9.562
wdowy	1.455	1.650
sienoty	1.205	1.144
Byli skazańcy		
polityczni	769	1.142
w tem: skazańcy	454	731
wdowy	204	276
sienoty	111	121
rodzice	—	12
Emeryci ciwil.		
wojsk. państw		
zaborczych	15.836	15.156
w tem: emeryci	4.608	4.388
wdowy	9.710	9.507
sienoty	1.518	1.241

Dla orientacji podajemy, że wydatki skarbu państwa na emerytury w r. 1932-33 wynoszą 162 miliony złotych, gdy w r. 1930-31 — 161 miljonów złotych. Mimo, że emerytury zostały obcięte, nastąpił wzrost wydatków na emerytury wskutek tego, że liczba emerytów wzrosła. Należy zastanowić się, czy nie wartoby zaprzestać tworzenia kadr emerytów przekonań, poprzestając tylko na emerytach pracy.

ŻYCIE GOSPODARCZE

Prymitywne formy drobnego budownictwa.

W rozwijającej się obecnie akcji małego budownictwa poważną konkurencją dla przemysłu budowlanego stanowią t. zw. majsterkowie, których domeną pracy były dotychczas te formy budownictwa. Konkurencja polega nietylko na istotnych podstawach, ile raczej na konserwatywnie budującego i braku zaufania z jego strony, w stosunku do nieznanego mu formy organizacyjnej. Ze strony przemysłu bronią w tej walce konkurencyjnej musi być lepsza obsługa, zarówno w dziedzinie organizacji, jak

i techniki. Trzeba jednak przyznać, że tendencja występująca na konkursie B. G. K. popierania prymitywnych form konstrukcji jest raczej przeszkodą dla wyższych form organizacyjnych. Przemysł dzięki samemu zgrupowaniu budowy jest w stanie budowę samą lepiej zorganizować i solidniej wykonać, konkurując w ten sposób jeśli nie ceną, to jakością i gwarancją z dotychczasowym sposobem budowy drobnymi domków przy pomocy pseudomajstrów.

Kronika gospodarcza.

B. MIN. KWIAJKOWSKI — GEN. DYREKTOR CHORZOWA. Z dniem 1 sierpnia br. nastąpi zmiana na kierowniczem stanowisku państwowej fabryki Związków azotowych w Chorzowie. Dotychczasowy zastępcy dyrektora Chorzowa p. Podosiński został z dniem 1 sierpnia mianowany generalnym dyrektorem kopalni skarbnych soli potasowej we Lwowie. Generalnym dyrektorem Chorzowa i Mościc z dniem 1 sierpnia br. został mianowany b. minister Eugenjusz Kwiatkowski.

BATA TWORZY WŁASNĄ ŻEGLUGĘ W GDYŃ. Czeskosłowacka firma obuwia „Bata” ma zamiar założyć w Gdyni własne przedsiębiorstwo żeglugowe. Wstępne przygotowania już rozpoczęte.

20% - WA OBNIŻKA TARYFY KOLEJOWEJ NA EKSPORT PAPIERÓWKI. W najbliższym numerze „Dziennika taryf i zarządzeń kolejowych” ogłoszone zostanie rozporządzenie ministra komunikacji w sprawie generalnej obniżki taryfy na eksport papierówki o 20%. Na skutek bowiem memorjału, złożonego władzom centralnym przez organizację drzewne w porozumieniu z dyrektorem naczelna lasów państwowych, międzyministerjalna komisja do spraw taryfowo-kolejowych przedłożyła ministrowi komunikacji wniosek w tej sprawie, który uzyskał aprobatę ze strony najbardziej miarodajnego czynnika w tym zakresie. Sfery fachowe przewidują, że obniżka taryfy kolejowej w tym zakresie spowoduje wzmożenie eksportu papierówki z Polski.

GIĘDA WARSZAWSKA.
 Dnia 4 lipca.
 Dewizy: Belgja 124.75. Gdańsk 173.85. Holandia 228.00. Londyn 50.45—50.46. Nowy

York 6.70. Paryż 35.09. Szwajcjarja 172.18.

Obroty dewizami mniej niż średnie, tendencja niejednorodna. Dolar w obrotach prywatnych 6.65—6.66. Rubel złoty 4.87—4.86. Dolar złoty 9.18 1/2. Gram czystego złota 5.9244

W obrotach międzybankowych dewizy na Berlin 211.50, w obrotach prywatnych banknoty niemieckie 210.00, w obrotach prywatnych funty angielskie 30.25.

Papiery procentowe: 3 proc. poz. budowlana 49.00—49.15 (w proc.); 4 proc. poz. inwestycyjna 101.75—101.50—102.00; 4 proc. państwowa poz. premjowa dolaro 47.25; 6 proc. poz. dolarowa 45.00 (w proc.).

Alkacje: Bank Polski 75.50; Lilpop 9.60; Starachowice 8.65—8.75.

GIĘDA ZBOŻOWO - TOWAROWA.
 Żyto I standard 700 g-l od 21.50 do 22.00. Żyto II standard 687 g-l bez obrotów. Pszenica czerwona jara szklista 775 g-l 40.00—41.00. Pszenica jednolita 742 g-l 39.00—40.00. Pszenica zbierana 731 g-l 38.00—39.00. Owies jednolity 468 g-l 16.50—17.50. Owies zbierany 438 g-l 15.00—16.00. Jęczmień na kaszę 18.00—18.50. Małka pszenka gatunek pierwszy 45% „Juliusowa” 60.00—65.00. Małka pszenka gat. pierwszy 65% 55.00—60.00. Małka pszenka gatunek drugi 20% po „Juliusowej” 50.00—55.00. Małka żytnia pyłkowa gat. I 65—55% 35.00—36.00. Małka żytnia siłkowa gat. II po 55% 26.00—27.00. Małka żytnia razowa 95% 26.00—27.00.

POBOŻNE ŻYCZENIA.
 Pan Iksiniński odsunął z westchnieniem święty numer dziennika.
 — Czy wie pan, o czym chciał znaleźć w gazecie — zwrócił się do kolegi.
 — No — ciekaw jestem?
 — Wiadomość, że właściciel lombardu obanizował z powodu braku idlijantów.

CHAPLIN „ZNOWU OŻENIŁ SIĘ”. Pauletta Goddard, nowa „żona” Charlie Chaplina, która liczy sobie 19 wiosen życia i pochodzi z najlepszych sfer towarzyskich Nowego Jorku.

KRONIKA ZAWIERCIA

× DZIAŁALNOŚĆ AKCJI KATOLICZKIEJ W ZAWIERCIU. Z inicjatywy ks. prałata Franciszka Zientary pierwsze organizacyjne zebranie Akcji Katolickiej w Zawierciu odbyło się 25 stycznia 1932 r. w kancelarii parafjalnej w Zawierciu przy licznych udziale zaproszonych. Ks. prałat Fr. Zientara zagał zebranie, wyjaśniając cele i zadania Akcji Katolickiej, poczem otworzył dyskusję, prosząc zebranych o zabieranie głosu. W wyniku dyskusji wybrano zarządy: żeński, męski i główny. Po zorganizowaniu Stowarzyszenia i podzieleniu funkcji, zarząd Akcji Katolickiej w Zawierciu zabrał się do pracy z zapałem. W skład zarządu weszli pp.: asystent kościelny ks. prałat Franciszek Zientara, prezes inż. Stanisław Dutka, wiceprezes inż. Józef Wodzimowski, sekretarz J. Kapuśniak, członkowie zarządu dr. J. Ziemińska, inż. J. Stephanowa, J. Czernikowa, W. Tomaszewska, A. Sobota i J. Powąska. Komisja rewizyjna pp.: dyr. Seweryn Wesołowski, adw. Waluga i M. Piaskowski. Zarząd zbiera się raz w miesiącu, przy czem poruszane są zagadnienia z życia religijnego - społecznego, sprawy organizacyjne itp. Zaznaczyć trzeba, że Akcja Katolicka, jako placówka społeczno-humanitarna jest jedyną może w Zawierciu, która rozwija swą działalność nader intensywnie ku wielkiemu zadowoleniu szerokiej mas wiernych, co jest przede wszystkim zasługą niezłomnego działacza ks. prałata Franciszka Zientary, prezesa inż. Stanisława Dutki oraz całego zarządu. Członkami Akcji Katolickiej są: Stowarzyszenia kobiet i mężczyzn katolickich, Stowarzyszenia młodzieży polskiej żeńskiej i męskiej.

Na wniosek ks. prałata Fr. Zientary dokoptowano do zarządu adw. W. Walugę i W. Domagałę. Również jest zapoczątkowany fundusz na budowę Domu katolickiego w Zawierciu. Sprawa ta jednak rozwija się powoli z powodu strasznego bezrobocia i nędzy, jaka panuje w naszym mieście. Jednak przy dobrych chęciach lepiej sytuowanych parafjan można by to urzeczywistnić i Dom wybudować. Ofiarni parafjanie mogą składać swe ofiary w kancelarii parafjalnej. Akcja Katolicka urządza uroczystą akademję ku czci Chrystusa-Króla w Domu ludowym TAZ., która zgromadziła tłumy wiernych. W Trzech Króli urządzono wspólny opłatek w Domu ludowym. Obecnie organizuje się bibliotekę, która z każdym dniem się zwiększa.

× SKARGA KUPCÓW POLSKICH. Wskutek zbyt rygorystycznej egzekucji podatków skarbowych od znajdujących się w krytycznej sytuacji miejscowych kupców, a to w związku z ogólnym zubożeniem ludności, w 80% bezrobotnej, zrzeszeni w Stowarzyszeniu kupców polskich postanowili zwrócić się ze skargą do wyższych władz skarbowych. W związku z tem wybrano onegdaj delegację w osobach pp.: Br. Zawadzkiego, prezesa Stowarzyszenia, St. Blajera i R. Gowaczewskiego, która w tych dniach zwróci się z interwencją do wyższych władz skarbowych.

× PRZYJĘCIE ROBOTNIKÓW DO PRACY. W b. tygodniu fabryka Hultczyńskiego przyjmie do pracy 82 robotników, którzy zostaną zatrudnieni w piłgowni. Nie wiadomo, czy będzie to robota stała, czy też tylko sezonowa.

Z CAŁEJ POLSKI

MILJON ZAMIAST SZESNASTU.

Niezwykły poprostu przebieg miała sprawa licytacji wielkiego majątku ziemskiego „Bostyn” w powiecie Łuninieckim na Polessiu. Majątek, ten, obszaru 20 tys. ha, składający się ze wspomnianych lasów i łąk, wartości 16 milionów złotych został wystawiony na licytację przez Wileński Bank Ziemiański, któremu właściciel majątku: „Wielkopolski Przemysł Drzewny” był winien 270 tysięcy dolarów. Wielkopolski Przemysł Drzewny nie wpłacił pieniędzy w terminie i Bank wystawił go na licytację. Ponieważ w międzyczasie część majątku została rozparcelowana między 60 właścicieli, okręgowy urząd ziemski, stojąc w obronie ich praw, założył sprzeciw przeciw licytacji, składając odpowiednio pismo w sądzie okręgowym w Pińsku. Sąd wydał decyzję, wstrzymującą licytację, tembardziej, że doszedł do wniosku, że suma licytacyjna 1 miliona złotych nie odpowiada wartości majątku. Mimo to Bank wyznaczył termin licytacji, do której stanął Bank Gospodarstwa Krajowego. Z powodu braku drugiego licytanta, licytacja nie doszła do skutku. Kiedy wyznaczono drugi termin licytacji, Wielkopolski Przemysł Drzewny wystąpił z wnioskiem o wstrzymanie licytacji do sądu grodzkiego w Wilnie. Pełnomocnicy firmy słowdzili, że zawartym przez sędzię Banku prawo kolegium licytacyjnego do przeprowadzenia licytacji bez udziału komisarzów i sędziów-komisarzy jest bezprawne. Sąd podzielił ten pogląd i nakazał wstrzymanie licytacji. Mimo to Bank wniosł podanie o przeprowadzenie ponownej rozprawy, na której pełnomocnik Banku Wileńskiego adw. Jaimont oświadczył, że zwróci się w trybie nadzoru bezpośrednio do min. sprawiedliwości o interwencję. Mimo tej wyrażonej pogroźki sąd zatwierdził swą poprzednią decyzję. Zaczęły małeży, że na czele Banku Ziemiańskiego stoi b. minister sprawiedliwości, Męsz-towicz.

ARESZTOWANIE REDAKTORA „NOWEJ GAZETY KIELECKIEJ”.

Zarządzeniem władz administracyjnych skonfiskowano ostatecznie numer „Nowej Gazety Kieleckiej” i aresztowano jej redaktora i wydawcę Łukawskiego. Powodem aresztowania ma być antypaństwowa działalność Łukawskiego od szeregu lat jest radnym miasta Kielec, nie należał jednak do żadnego stronnictwa.

DZIENNIKARZE ANGIELSCY W STOLPCACH.

Onegdaj o godz. 13.15 przyjechali do Stolpców na granicę polską Mac Donald i Thornton, którzy skazanymi byli na 2 i 5 lat więzienia. W rezultacie rokowań angielsko-sowieckich dwaj obywatele angielscy zostali wypuszczeni na wolność po 2 i pół miesięcznym pobycie w więzieniu. Na powitanie ich do Stolpców przybyli przedstawiciele szeregu dzienników angielskich i agencji oraz kilku fotografów prasowych. Kilku dziennikarzy angielskich przyjechało aeroplanami. Dwa samoloty przybyły z Londynu, a jeden z Berlina. Obaj inżynierowie odmówili dziennikarzom jakichkolwiek wyjaśnień o przyczynach w ZSRR.

OLBRZYMI PROCES „FILMOWY” W KRAKOWIE.

Z koficem b. miesiąca lub z początkiem sierpnia ma być wznowiony proces niejakiego Sikorowicza, założyciela i kierownika oświatowej wytwórni i szkoły filmowej „Emp-Film”. Rozprawa, która toczyła się w Krakowie przed paru miesiącami, została przerwana celem podjęcia śledztwa w sprawie dalszych oszustw Sikorowicza, o których doniesiono w toku rozpraw sądowych. Sikorowicz został aresztowany i osadzony w

więzieniu karno-śledczym, w którym dotąd przebywa. Aluta sprawy Sikorowicza badał sędzią sądowy b. dyrektor teatru im. Słowackiego w Krakowie znany literat. Z Nowawo-wski, który złożył odpowiednią relację przed sądem. W drodze rekwiizycji przesłuchuje się obecnie kilkunastu świadków, zaś w toku wznowionych rozpraw, które zapowiadają się na dwa tygodnie, przeucnie się przejdzie sądem ponad 100 świadków.

ADWOKAT NIE CHCIAŁ OPUŚCIĆ WIĘZIENIA.

Swego czasu pisaliśmy o sprawie b. adwokata lwowskiego Awina, skazanego za oszustwa na 2 lata więzienia. Adwokata Awina osadzono w więzieniu przy ul. Długiej w Warszawie. Nie wykazywał on jednak z tego powodu rozpaczy, a wprost przeciwnie w korespondencji z rodziną wyrażał zachwyty dla swojej sytuacji, twierdząc, że jest w więzieniu bardziej szanowany, niż na wol-

ności (!). Mimo to jednak rodzina b. adw. Awina i pewien jego bardzo wpływowy przyjaciel czynili usilne starania o wypuszczeniu go przedterminowo z więzienia. Wobec dobrego prowadzenia się skazanego adwokata władze sąłowe przychyliły się do tych starań i zarządziły zwolnienie Awina z więzienia. Tymczasem adw. Awin otrzymawszy nieoczekiwanie zwolnienie, odmówił wyjścia z więzienia przed terminem. Kiedy jednak zmuszono go do opuszczenia więzienia, zwrócił się z pretensją do swojego przyjaciela, wymyślając mu, że przyczynił się do jego przedterminowego zwolnienia. — Mnie wszyscy tam szanują — mówił. — Istny hotel Europejski miałem, zawsze przysnąć, kąpień, praca i spokojne życie. A teraz, co ja zrobię? Od dnia zwolnienia adw. Awin nieustannie wraca do więzienia, prosząc, aby pozwolono mu jeszcze popracować trochę w bibliotece więziennej, gdzie ma ukończyć pewną rozpoczętą przez siebie pracę.

Przekleństwo Tutankhamena.

Co opowiada jeden z członków naukowej ekspedycji.

Dziesięć lat upłynęło od rewelacyjnego odkrycia wyprawy lorda Carnarvona, która zupełnie przypadkowo natrafila na grób króla Tutankhamena w Egipcie z niezbyt dużą wprost ilością skarbów.

W krótkim czasie po tem odkryciu lord Carnarvon oraz inni członkowie wyprawy poprosili jałkdyby pod przekleństwem jakiegoś tragicznego prawa senji pomieniali. Przekleństwo Tutankhamena, mówiono wówczas. Ale w jaki sposób ono działało? Jaka była technika tego przekleństwa?

Odkrywa nam to, albo przynajmniej próbuje odkryć, jeden z członków ekspedycji. Tom Terris, który w Londynie wygłosił właśnie na ten temat sensacyjną odczyt.

Terris był świadkiem nieocznym owego historycznego momentu, gdy Howard Carter, nieznanym towarzysz Carnarvona, po raz pierwszy wstąpił do grobowca egipskiego władcy. W ślad za nim Carnarvon. Obydwaj badacze byli śmiertelnie bladi i zdenerwowani. Oślepieni blaskiem wspomnień, które tysiące lat czekały na nich, kroczyli na pół przytomni. Na jednej z waz, którą Carnarvon wziął do ręki, spoglądając napis. Nie trudno było egypciologom go odczytać. Rzeciał on następująco:

„Na szybkich słotczykach niech śmieć tego dostępnie, kto zbrodniczą ręką obraźuje grób Faraona.”

Uczestnicy wyprawy spojrzeli po sobie w

osłupieniu. Lord Carnarvon wzruszył ramionami i prowadził dalej ogędziny. Zapalił zapalniczkę i przy jej blasku oglądał drugą wazę alabastrową. Była ona cudownej roboty. Przy płomieniu zapalniczki przeświecała nawsłarok. Lord wziął ją do ręki i zauważył, że z jej wnętrza wydobywa się zapach róż. Siwierdził to też i Terris. Przechował się ten zapach ojeju różanego 3.700 lat. Lord Carnarvon postanowił przelocnąć się osobliście, co to może być za tajemnica tego zapachu.

Ta cielskość kosziowała ga życie. Zdjął rękawiczkę z ręki (stała pracować w rękawiczkach) i włożył rękę do wnętrza wazy. Gdy wyjął ją, towarzysz jego, Terris, mógł zauważyć na palcu wskazyjącym kropkę krwi. Lord Carnarvon podniósł palec do ust, wysał krew i już więcej o tem skaleczeniu nie myślał. Teraz z kolei Terris włożył rękę do wnętrza wazy i wazy i odkrył na jej dnie niezmiernie ostre kolce, jak szpilki, które przy lekkim nawet dotknięciu mogły wejść w ciało.

W trzy tygodnie po tym wypadku lord Carnarvon zamknął oczy. W następnym tygodniu zmarło piętnaście członków wyprawy wśród tajemniczych okolicznościach.

Lekarze starali się wytlumaczyć w sposób naturalny to zniowo Tutankhamena.

Kto wie, czy prawda, lub przynajmniej część prawdy, nie spoczywa na dnie tajemniczej wazy.

Amerykański przepis

na małżeństwo.

W jednym z kobiecych miesięczników w Nowym Jorku ukazał się artykuł, który zawiera szczegółowe rady, jak obchodzić się z mężem, aby utrzymać go przy sobie.

Przepis ten brzmi następująco: nie słuchaj rady twojej mamy, ciotki, doświadczonej kuzynki i mądrej teściowej, które krzyczą ci na wysięgi — „postaraj się wychować, urobić swego męża” — albowiem mąż nie jest ciastem. Małżeństwo nie jest szkołą, natomiast często staje się domem poprawczym, z którego mąż z premedytacją ucieka.

Nie prowadź męża na nudne wizyty. Nie ucz go porządku, a więc nie

przewracaj mu wszystkie na biurku i w szufladach, a już broń Boże w głowie... Natomiast pamiętaj, że warunkiem jego szczęścia jest twój porządek. Dlatego nie gub kluczy, dawaj obiad punktualnie. Rachunki podawaj w porę — nie o każdej porze dnia, a przedewszystkiem nie przy obiedzie.

Nie wymagaj od męża, aby rozmawiał z tobą inteligentnie wtedy, gdy jest senny, albo czyta gazetę. Natomiast jeżeli przyjdzie na niego fala wymowy, słuchaj uważnie cokolwiekby mówił. Nie żądaj od męża, aby wysłuchiwał twych opowiadań o twoich flirtach i powodzeniu. I tak

CLAUDE AVELINE

Podwójna śmierć Fryderyka Belot

Z upoważnieniem autora przełożył Stefan Skarżyński.

Gdy tylko ukończyłem służbę wojskową, po śmierci matki, poprosiłem ojca chrzestnego, by wystąpił mi się o posadę w policji. Fryderyk Belot zaprowadził mnie do szefa i oświadczył: „Przyjmij tego chłopca; będzie pracował uczciwie”. Pam Regnard namyślał się przez chwilę, wspominając moich rodziców. Ale Fryderyk Belot osiągał zawsze to, do czego dążył, i szef odparł wreszcie: „Dobrze”. Zdałem egzamin, który jest dość prosty, i zostałem inspektorem Szymonem Riviere — „młodym Riviere”.

Czy miałem dzięki nim ułatwioną karierę? Nieliczyli z moich kolegów tak uważali, irytowali się na to, a nawet byli urażeni. Mogli jednak później stwierdzić, że te niewielkie sumy, jakie zarabiałem, nie były kradzione. Zarówno szef, jak i mój ojciec chrzestny nie okazywali w najmniejszym stopniu, że się mną interesują. Można powiedzieć, że pana Regnarda nie widywałem nigdy, co się zać tycozy Belot'a, zabierał mnie czasami ze sobą na służbę, czynił to jednak znacznie rzadziej, niż bym tego pragnął. Uczucie swoje dla mnie ukrywał pod osłoną twardych słów, które zresztą nie bardzo się godziły z jego subtelnością rysami i kulturalnym

umysłem. Był to człowiek średniego wzrostu, dobrze zbudowany, o zniszczonej twarzy i piwnych oczach; jego drobny wąsik, ciemniejszy niż włosy, budził zdziwienie, gdyż podejrzewano, że go maluje. Wyśmiewał to podejrzenie, jak zresztą niemal wszystko. W rzeczywistości nikt nie podejrzewał, ale Belot ma lat. Miał czterdzieści siedem w czasie, gdy rozegrała się historia, którą mam zamiar panu opowiedzieć — a wyglądał na trzydzieści pięć. Wszystkie kobiety uważały, że jest przystojny. Ale do czterdziestego piątego roku życia nie zajmował się niemi zupełnie. Twierdził zawsze, że jeżeli się chce skutecznie pracować w naszym zawodzie, należy pozostać samotnym. Żona, dzieci — wzruszał ramionami. Zachowanie się mojej matki, która w swej czułości zawsze zasmucała ojca swymi obawami — a okazały się one aż nadto uzasadnione — przyczyniło się niemało do tego stanowiska Belot'a. Podziwiałem go i rozumiałem, że można być aż tak zamilowanym w tego rodzaju pracy. Dziś rozumiem go jeszcze lepiej: dziś bowiem wiem, ile zdolności twórczych może nam odebrać miłość kobiety...

Jażko znałomitym przykładem dla nas młodych był taki człowiek, jak Fryderyk! Miał tylko jeden cel, jedną myśl: rozwiązać zagadnienie, jakie mu powierzono. Trzeba przyznać, że dopomagała mu w tem wyjątkowa intuicja. W Brygadzie Specjalnej uważano go za najlepszego inspektora i mówiono poważnie o jego zdolnościach jasnowidza, o jego „węchu” — za co się serjo obrażał, miał bowiem żywy szacunek dla inteligencji i uważał, że tego rodzaju pochwały pomniejszają go. „Chcie-

libyście, bym uchodził za psa gończego — mówił. — Ale pies gończy nie spędza nocy na zastawianiu miu się, w jakim kierunku ma szukać śladów”. W istocie całe noce spędzał przy pracy; nietylko zresztą, jak się usprawiedliwiał sam przed sobą, na szukaniu śladów, lecz na badaniu, o ile ślad, który „wywęszył”, jest trafny i właściwy.

Zdobyl sobie uznanie w kręgu znacznie szerszym, niż granice naszej prefektury. Można by zastawić długą listę spraw trudnych i często na pierwszy rzut oka nierozwiązalnych, które doprowadził do rozwiązania. Kiedyśmy łamali sobie głowy nad drobnymi zagadkami, jakie dano nam do wyjaśnienia, szukaliśmy usprawiedliwienia dla naszej nieudolności w oświadczeniu: „To sprawa dla Belot'a!” Kilka razy napadali nań niebezpieczni bandyci; kilku też dziemtelmenów poprzysięgało sobie, iż zdobędą kiedyś jego głowę. Aby powiększyć swą gaźę, przeszedł wyszkolenie sekretarza, a bezpośrednio potem komisarza. Zajęcia te jednak spełnia się w czterech ścianach; prosił więc o pozostawienie go na stanowisku głównego inspektora, gdzie w dalszym ciągu mógł pracować w terenie. Miał życie zabezpieczone zupełnie, wydawało się jednak, że jednego tylko pragnie — w dalszym ciągu brać udział w żmudnych i emocjonujących badaniach. Mieszkał przy ulicy Krymskiej w dwupiętrowym własnym domku, akurat na rogu ulicy Artura Rozier, tej dziwnej ulicy, która przecina Krymską, wznosząc się nad nią mostem. Bywał dość często w jego niewielkim mieszkanku, urządzonym ze smakiem, lecz bez przepychu.

D.c.m.

NA SEZON LETNI

Poleca się duży wybór kiełbas żywiecko-turystycznych, suchych po 3 zł. za 1 kg. Towar pierwszego gatunku. — JOZEF KOSS i S-ka Sp. z ogr. odp. 4426 SOSNOWIEC, WARSZAWSKA 14. HURTOWO ODLICZA SIĘ 10%

DROBNE OGŁOSZENIA

UZDROWSKA

ZĘGIESTÓW

Pensjonat „Zorza” — bez poprzedniego zgłoszenia przyjmują 5 zł. dziennie. Wykwintna kuchnia. 4451

I W O N I C Z

Pierwszorzędny pensjonat „Zofjówka” poleca pokoje z całodziennym utrzymaniem. Zgłoszenia przyjmują Stulowa. 4072

ZAKOPANE

„Częstochówka” pełny komfort, woda ciepła i zimna w pokojach, wyborowa kuchnia. — Ceny bardzo przystępne! Centrum Zakopane go, ul. Zamajskiego — Parcele urzędnicze. 4419

MUSZYNA

Pensjonat „Hanka” — wśród ogrodów. Słoneczne pokoje balkonowe. Kuchnia wyborowa. Poprad. Obszerne plaża. Tamio. 4505

TRUSKAWIEC-ZDRÓJ willa „Niespodzianka” Nowoczesne urządzenie. Pokoje do wynajęcia. Kuchnia dietetyczna. 4295

MUSZYNA

willa „Irys”, pięknie położona, blisko Popradu i dworca, poleca dla rodzin 3-5 osobowe duże słoneczne pokoje z utrzymaniem. Ceny umiarkowane. 4519

ZAKOPANE

Pensjonat „Kubinówka” Krupówki — poleca słoneczne pokoje. Ceny niskie. Prowadzi Ślązak. 4307

LANCKORONA

Pierwszorzędny pensjonat „Zbyszko” — wśród pięknych łąk, gór, idealne warunki pobytu, 30 słonecznych pokoi, wendy, tarasy, balkon kuchnia wykwintna wółko na masle, cena 4 — 5 złotych. 4169

TRUSKAWIEC

Pensjonat „Ostoja” — własność Sadowskiego pod zarządem Felicji Wasowiczowej, poleca słoneczne pokoje wikt dietetyczny, ceny umiarkowane. 4096

Z W A R D O Ń

Nowoczesny „Pensjonat Graniczny”, 20 pokoi od granicy czeskiej przy lesie. Pokoje z czterorazowym obfitem utrzymaniem chrześcijański pensjonat M. Adamowej w „Jedynacze”, słoneczne, odnowione pokoje, nowozbudowana sala, kuchnia wyborowa, dietetyczna. 5769

TRUSKAWIEC

Zulejka najtańszy polski pensjonat pokoje wspólne z utrzymaniem od 7 zł. od osoby. 4425

UPAŁY W AMERYCE.

Nad jeziorem Michigan w Chicago urządzono plażę. Wielkie upały, pannażące w tej części Ameryki, wypędzają tłumy, spragnione orzeźwiającej kąpieli w cieniu drapaczy chmur.

KINO „Zagłębie”
dawniej Kino-Teatr „Udziałowy”

Dzisiaj
„Tajemnica Zamku Parlock”
w rolach tytułowych Elisse Landi i Wiktor MacLaglen.
Nad program: Komedja i Tygodnik Foxa.
Ceny biletów od 25 groszy.

Dźwiękowe Kino „Palace”
w Sosnowcu ul. Warszawska 2.

DZIS PODWOJNY PROGRAM!
„PRAWO MIŁOŚCI”
Film zaczerpnięty z prawdziwego życia.
„CZARCI WĄWÓZ”
w roli gł. MILTON SILS.
UWAGA! W sezonie letnim sprzedawane będą w dniu powszednim do godz. 6.30, a w niedzielę i święta do godz. 5-ej bilety po 25 groszy.

KINO „EDEN”
Sosnowiec, Dęblińska 4
tel. 10-95.

Ceny miejsc od 54 groszy.
WALLACE BEERY
w wielkim sensacyjnym filmie p. t.
„BOHATER ZACHODU”
Wkrótce: „DEMON WIELKIEGO MIASTA”

DROBNE OGŁOSZENIA

ROZNE

ADA

mydło wyborowe do prania i mycia po fabrycznej cenie w składzie fabrycznym — Sosnowiec, Motłzejowska 30 Hala Rozwoju. 4440

RAKIETY TENISOWE!!!

Nowe naciagi, pantofle, piłki, oraz wszelkie artykuły sportowe poleca najkorzystnie Składnica Sportowa „OLIMPJADA” Sosnowiec, Piłsudskiego 24 (obok tunelu). 4241

MYDŁO

„KREM LEŚNY” usuwa piegi, opaleniznę, plamy wątrobianne, wagi, liszaje, wybiela i wygładza cerę. Do nabycia w Składzie Apiecznym „UNITAS” Sosnowiec, Piłsudskiego 24 (za tunelem). 4167

LECZNICA

chorób wenerycznych i skórnych. Sosnowiec Sienkiewicza 17a. Wizyta 5 zł. 4152

WZYWAM

inż. Marjama Starckiewicz, do zwrotu zatrzymanych pieniędzy. R. S. 4414

Kosmetyczka Dyplomowana Ewa Hamburgerowa „KALOTECHNIKA” zawiadamia Szan. Panię, iż z dniem 3 lipca przyjmować będzie w USTRONIU dom Świeżego Nr. 42. 4366

JĄ NIŻEJ PODPISANA odwołuje i przez prasę za ten incydent, który nastąpił w dniu 5 b.m. o godzinie 6 wieczór przy ul. 3-go Maja pomiędzy mną, a panią Janiną Pałaszówną, gdzie w nastroju nerwowym p. Pałaszówna wzięła za inną osobę, Nems Wiktorja — Zawiercie. 4458

Pierwszy Zakład Optyczny
OPTYK FELSENSTEIN
Będzin, Malachowskiego 6 — dom Bereszaków (obok Kasy Chorych), sprzeda okazynie: 1 aparat fotograficzny pięciominutowy za zł. 45 — 1 aparat 13 x 18 za zł. 70. 4281

WŁAŚCICIEL

30-to pokojowego pensjonatu na Podkarp. poszukuje natychmiast gospodyni - kierowniczki z kapitałem 8 — 10.000 zł. na pierwszą hipotekę. Zgłoszenia — „Kurier Zachodni” Sosnowiec pod „Dobry procent i pensja”. 4277

PIEGI

usuwa zupełnie
KREM ANIDA
jednocześnie nadając twarzy wygląd świeży i młodociany. 4479

NAJUPORCZYWSZE BÓLE GŁOWY
USUWA
„KOWALSKINA”

ALB KONIECZNIE Z TYM ZNAKIEM FABRYCZNYM
FABRYKA CHEM. - FARMACEUTYCZNA „AP. KOWALSKI” WARSZAWA

PROSZEK Z „KOGUTKIEM”
(MIGRENO-NERVOSIN)
USUWA NAJUPORCZYWSZY
BÓL GŁOWY
MIGRENE, NEURALGJE
BÓLE ZĘBÓW,
GRYPE, PRZEZIĘBIENIA
BÓLE ARTRETYCZNE,
STAWOWE, KOSTNE, T.P.
PROSZKI TE WYRABIAMY I W POSTACI
TABLETEK.
ŻĄDZCIE ORYGINALNYCH PROSZKÓW
z „KOGUTKIEM”

DROBNE OGŁOSZENIA

POSADY i PRACE

KRAWIECKI CZELADNIK

potrzebny zaraz. — 1 Maja 10 — Kłmel.

KSIĘGOWEGO

lub księgową poszukuje biuro rewizyjne. Wymagana gotówka 2 — 5.000 zł., które zabezpieczymy hipotecznie. Mieszkanie (zyczący utrzymanie) zapewnione. Ewentualnie dopuścimy do spółki. Śląski Powiat, Katowice, Skrytka 17. 4401

KUPNO i SPRZEDAZ

KASA CHORYCH

w Sosnowcu sprzeda w drodze publicznej licytacji 2 konie. Licytacja odbędzie się 6 lipca r.b. o godz. 9-ej rano na placu przy ul. Kołłątajowej 17. 4453

KUPIĘ DOMEK

Olkusz Czarna Góra. Oferty „Kurier Zachodni” dla R. 4450

KUPIĘ AUTO

używane w dobrym stanie. Wiadomość: „Kurier Zachodni” — Dąbrowa. 4435

DOM

murowany, kryty eter nitem, dziewięć ubikacji (3 mieszkania, sklep z trafiką) okazynie do sprzedania. Miejscowość przemysłowo-klimatyczna. — Wiadomość: Głębocki Tenczynek. 4287

BILARD PIRAMIDKOWY

komplet w dobrym stanie do sprzedania. Wiadomość w Administracji. 4454

SYPIALNIE,

jadalnię sprzedam tanio natychmiast z powodu wyjazdu. Wład. Adm. K. Z. 4457

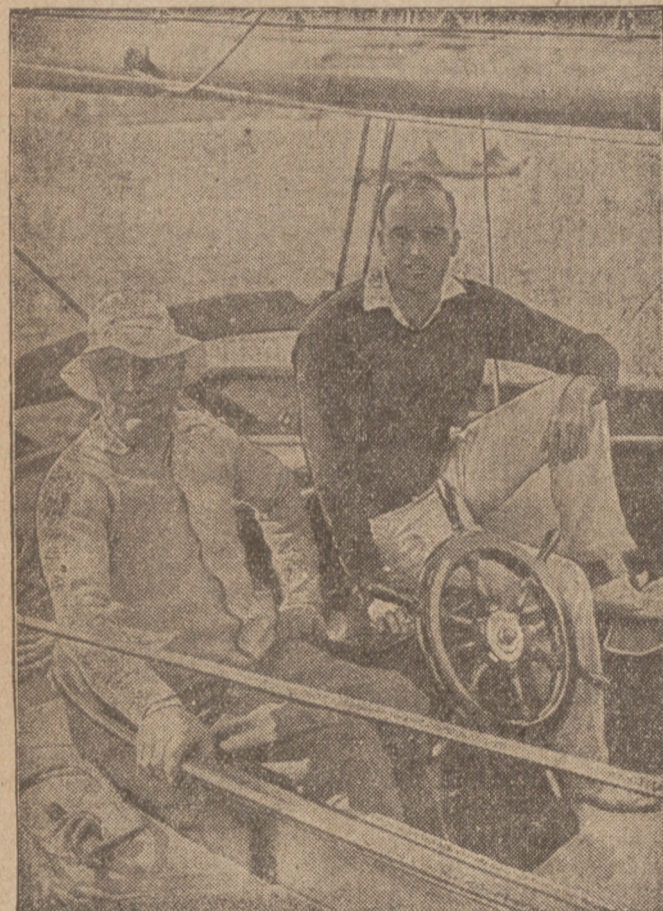
LOKALE

POTRZEBNE

w Sosnowcu 4-ro lub 5-cio pokojowe mieszkanie. Oferty do Administracji pod „Wygody”. 4456

KWAS SIARKOWY TECHNICZNY W BALONACH I CYSTERNACH

Po cenach konkurencyjnych poleca Hurtowy Skład Materiałów Aptecznych
4452
MAURCY REINER Sosnowiec.

PREZYDENT ROOSEVELT

wielki amator sportu wodnego, przy sterze swego jachtu na przejażdżce ze swym synem James'em.

PKO. Warszawa 61.553
Katowice 302.712

Wiersz milimetrowy jednolamowy: na 1-ej stronie, względnie przed tekstem 60 gr.; w tekście 45 gr.; za tekstem 20 gr. Ogłoszenia drobne 10 — 30 gr. za każdy wyraz. Ogłoszenia drobne o zgubionych dokumentach i poszukiwaniu pracy po 3 gr. za wyraz. Szerokość szpalt przed tekstem i w tekście 70 mm., za tekstem 35 m. Numery dowodowe płatne. Za terminowy druk oraz przestrzeganie miejsca ogłoszeń Admin. nie odpowiada.

Seryjne drobne ogłoszenia.

Po 10 wyrazów w każdym kosztują:
30 drobnych ogł. 16.00 zł.
20 drobnych ogł. 13.00 zł.
10 drobnych ogł. 7.00 zł.
5 drobnych ogł. 4.00 zł.
Za każdy wyraz dodatkowy dopłaca się po 5 gr.